

Epistola

Epistola Johannis apostoli et euangeliste prima. Ca. j.

Quod fuit ab initio. Sic incipit tertia pars principalis huius libri in qua ponuntur epistola beati Johannis apostoli et euangeliste: et quia secundum ordinem doctrinae coelestis debet spiritualia procedere: ideo ponitur prior epistola ad infor-

mandum boies generaliter: scilicet ad informandum aliquas personas spiritualiter: in principio epistole fecit de. Dominus in duas partes diuidit. scilicet in partem tenentem et tractantem quae incipit ibi. Et haec est annuntiatio. In primo loco tua facit: quia primo reddit auditores attentos: secundo uocales siue doctoribus: ibi. Et uita. Tercio beniuolos ibi. Ad uidimus. Circa primum sciendum quod difficultas materie reddere debet auditores attentos: nam ad capiendum talia requiritur maior attentio. Inter illa uero que spectant ad doctrinam catholicam maxima difficultas est circa emanationem filii a patre in diuinitate: de qua tractat. j. v. c. d. Tres sunt qui testimonium dant in celo: pater uerbum et spiritus sanctus: sicut materia difficultas est circa incarnationem persone filii assumptis nam humanam in unitate suppositi: de qua dicit. j. iiii. Quis spiritus qui confitetur iesum christum in carne uenisse ex deo est: et hoc est quod dicitur: a. Quod fuit ab initio etc. Constructio est suspensiva usque ibi: Annunciamus uobis: et ideo sic constructa est ista: Annunciamus uobis quod fuit ab initio. i. uerbum quod pater sit eternalis a patre qui est principium seu initium totius emanationis personarum: sicut dicit augustinus. iiii. de trinitate. De principio totius trinitatis. principium enim significat id a quo aliquid procedit uerbum siue filius: nam et eodem uerbum quod et filius: procedit a patre: ideo patet dicitur principium siue initium filii siue uerbi: et quod ille sit intellectus beatus: sicut patet per hoc quod subdit aliquibus in interpositis de uerbo uita. Consequenter procedit ad mysterium incarnationis. d. b. Ad audiui. i. a. Jobanne baptista incarnati uerbi precone: cuius discipulus fuit ille Jobannes apostolus et euangelista: et dicitur dicitur doctor reus quod ipse et andreas fuerunt illi duo discipuli qui audito a beato iohanne baptista de christo: Ecce agnus dei secuti sunt ibi: Job. j. si iohannes expressit nomen andree et suum tacuit quod nolebat re commendare. c. Quod uidimus oculis nostris. cum ipso conuersando: sicut dicitur Jo. j. Uerbum caro factum est et habitabit in nobis: et uidimus gloriam eius. oculis enim corpora libus uiderunt eius humanitatem: et diuinitatem eius oculis mentalibus per fidem: et non solummodo per fidem eodem que est ex auditu etiam per illustrationem spiritalem: quae est quaedam modo ex visu: ideo subdit. d. Quod sperimus. i. perfectus inspectum: uiderunt enim apostoli christum cecos illuminantem: mortuos suscitantem: et huiusmodi que non possunt nisi uirtute diuina fieri et talia frequenter faciebat imperando tamquam propria uirtute: et sic uirtus diuinitatis uidebat quaedam modo in operibus illis sicut causa in suis effectibus suo modo. e. Et manus nostre preceperunt. ad declarandum ueritatis siue resurrectionis: Luce. vlti. Palpate et uide: quod spiritus carnem et ossa non habet sicut me uideris habere. f. De uerbo uita. quia uerbum incarnatum est uita per eternitatem et per efficaciam: est enim auctor uita gratie nature et glorie. g. Et uita. Sic reddit auditores uocales. illa enim que clarius cognoscunt clarius preferuntur. unde hieronymus in prologo super pentateuchum dicit: Quod melius nouimus melius et preferimus. apostoli uero de diuinitate fuerunt magis illuminati quam alij peccatores uel futuri: propter quod clarius potuerunt docere de diuinitate: et hoc facie auditores uocales: ideo dicit: Et uita. i. uerbum quod est uita per eternitatem uel uita est. h. Manifestata est. per opera diuina in humanitate assumpta exercitata. i. Et uidimus. nos

Incipit epistola beati Johannis apostoli prima. Ca. j.

Quod fuit ab initio quod audiui quod uidimus oculis nostris: quod sperimus et manus nostre preceperunt et uita manifestata est et uidimus et testamur et annunciamus uobis quod uita eterna que erat apud patrem et

apostoli ceteris dari. k. Et testamur. de visu et auditu. l. Et annunciamus uobis. ut edoceri sitis. m. Quia eterna. i. uerbum incarnatum uel uita est. Jo. vii. Haec est uita eterna uel cognoscere te solum deum uel quem misisti ihesum christum. n. Que erat apud patrem. ut persona distincta ab eo per

eterna generatione in diuina natura. o. Et apparuit nobis. spiritualiter in humanitate assumpta. p. Quod uidimus. uel ultimo reddidit auditores beniuolos ex bonitate finis huius doctrinae nam per eam habet uita gratie in presenti et uita glorie in futuro et hoc est quod dicit: Quod uidimus etc. supra expositum est.

appetit nobis. Quod uidimus et audiuius annunciamus uobis: ut et vos societate habeamus uobiscum: et societate nostra sit cum patre et filio et ihesu christo. Et haec scribimus uobis ut gaudeatis et gaudium uestrum sit plenum. Et haec est annuntiatio quam audiuius ab eo et annunciamus uobis quoniam deus lux est.

r. Annunciamus uobis ut et vos societatem habeatis uobiscum. per charitatem que est eadem cum gratia uel ei inseparabiliter annexa et societas nostra sit cum patre et filio. et per hoc intelligitur spiritus sanctus qui est tertia in trinitate persona: per charitatem enim tota trinitas inhabitat mentes iustorum: sicut amans habitat in amato et conuerso: propter quod dicitur infra iiii. Qui manet in charitate in deo manet et deus in eo. sic autem non est in peccatoribus: licet sit in eis per penitentiam essentia et potentiam: per quem modum etiam est in ceteris creaturis: et quia societas gratie est dispositio ad societatem glorie: ideo subditur: s. Et haec scribimus uobis ut gaudeatis de gloria iam habita in spe. t. Et gaudium uestrum sit plenum. quando habebitur i re. v. Et haec annuntiatio. Finito probemio hic acceditur ad tractatum: in quo agitur de his que in probemio sunt breuiter prelibata: Sunt autem tria: ut patet ex predictis scilicet eternalis uerbi generatione: temporalis eius incarnatio: fidelium adiunctionem et cum deo associationem: et de his tractat in processu huius epistole: non tamen eodem ordine: nam ut continetur dicta dictis immediate. primo tractat de ultimo scilicet de dei et fidelium associatione: secundo de uerbi incarnatione: quarto capitulo. Tercio de eius eterna generatione: capitulo quinto. Circa primum sciendum: quod societas dei et hominum in charitate inchoatur in uia: et consummatur in patria: igitur primo tractat de ea ut in uia habetur: secundo prout in patria expectatur: capitulo tercio. Prima diuiditur in tres partes: Nam primo excludit huius societatis impedimentum: secundo inducit ad eius promotiuum: ibi. Et in hoc scimus. Tercio ut euitetur predictae societatis facie dissipatiuus: ibi. Nolite diligere. Prima ad huc i duas: quia primo declarat propositum: secundo concludit intentum in principio capitulo sequentis. Prima ad huc in duas: quia primo facit propositum: secundo remouet quoddam falsum dictum: ibi. Si dixerimus. Circa primum sciendum: quod similitudo facit associationem: Eccl. xiiij. De aial diligit sibi simile. Dis caro ad sibi similem coniungitur: et omnis homo sibi simili associabitur: et per oppositum dissimilitudo impedit eam. ij. Cor. vj. Que enim participatio iusticie cum iniquitate: aut que societas lucis ad tenebras: peccatum autem tenebra est: et ideo facit dissimilitudinem ad deum qui est lux uera: et per consequens impedit societatem cum eo: dicitur: v. Et haec annuntiatio. i. res annuntiatione digna. r. Quia su. ab eo. i. a. uerbo incarnato. y. Et annunciamus uobis. tanquam apostoli et ministri: et quod sit illud subdit. z. Quoniam deus etc.

Johannis. I.

boc audierit ab eo: Jo. it. **Q**ui in mundo lux sum mundi: lux enim by rationem manifestati: in xbo aut diuini no oia declarant: ppter qd pprie lux dr: vn aug. iij. super Gen. **C**hrisť no dr sic lux sicut lapis s illud pprie boc figurate. **a** Et tenebre. ignoratie et culpe.

b In eo non fuit velle. null? ei defectus i eo potest esse: io subdit **S**i dixim? r. **c** Et in te. ambulam? .f. culpe: r p pns ignoratie que sp cocomitat culpa. iij. et bicoz. **I**grat ois mal? . r pro uer. xiiij. **E**rrat q opant malu. **d** Metimur. verbo: qz sum? conscij maloru nroz. **e** Et veri. no facim? . mentiedo facto r non solu vbo: hypocrisis ems mendaciu ei facto. **f** Si at in luce ambulamus. viuēdo in

7 tenebre i eo no scyille. **S**i dixerimus qm societate habem? cu eo 7 i tenebris ambulam? . metimur 7 veritate n facim? **S**i at in luce ambulam? sic 7 ipe e i luce societatē hēm? adinuicē: 7 sāguis ihu xpi filij e emudat nos ab oi pctō. **S**i dixerim? qm pctm no hēm? . n pfi nos seducim? 7 vitas i nob no ē. **S**i confiteamur pctā nostra fidelē 7 iust? et remittat nob pctā nra. **e** t emudet nos ab oi iniquitate. **S**i dixerim? qm n peccauit

meritorijs opib? . **g** Societatē bēmus adinuicēz. ppter similitudinē ad ipm. **b** Sanguis ihu xpi filij e emū. nos ab oi pctō. qz sacra noue legis de quib? est baptisimus r pnia: qbus aufert oē pctm: efficacā hñe a passione xpi. **i** Si dixerim? . hñc remouet qd daz falsū dictū: q aliq iactabāt se inuicē eē a pctō: oñdes q aliq no pot hoc dicere de pctō pñti: nec de pterito: nisi sibi reuelatū fuerit a deo: dicit igr: **S**i dixerim? qm pctm no hēm? . de pñti. **k** Ipi nos se. i. extra societate dei duamur. p falsitate: qz si de pctō veniali sit sermo illud no pot in pñti vita totali vitari: de illo em dr puerb. xxiiij. **S**epties i die cadit iust? . r sic null? potest veraciter affirmare se illo carere: s qz pctm veniale no sepat a dei societate: n meli? videt qd pctō mortali loquat. null? em pot scire se pctō carere iust? deus sibi reuelauerit: **E**ccl. ix. **N**escit homo vtrū amore vel odio dignus sit: ppter quod si absqz dei reuelatōne aserat se oi pctō mortali carere: nā incurrit pctm iactatie r su perbie r falsitatis asseredo qd nescit: nō subdit: **E**t veritas i nobis no est. **l** Si confiteamur pct. nra. hñst et vere. **m** Fidelis. i reddēdo pmissa. **n** Et iust? ē. qz pmissū ē aliq modo debitū: r sic reddere ē iustum. **o** Et remit. no. pct. nra. **S**i em pmissit math. iij. ca. **Uniam** agite appropinquabit em regnū celoz. **p** Et emū. nos ab oi iniquitate. p ecclie sacra: vt dicitū ē. **q** Si dixim? . nos qm no peccauim? . de pterito. **r** Medacē fa. em. f. dei dicitē pteritū: si querat vbi dicit doctores aliq q hoc dicit **J**ob. xv. c. **Q**uis ē bō: vt immaculatus sit r iust? appareat nat? de muliere. vbi trāslatio alia bz: **N**emo mūdus a sode: neqz infās: c? ē vni? dei vita sup terrā: s isti no vident bene dicere: qz verbum allegatū non est ipius domi: nec facti **J**ob ex spū dei loquentis: sed est verbū cliptat thēmanitis q lz i processu libri multa vera dicit: tñ falsam p dufione nitit sustinere: vt p p suam dei in sine libri: ipē qd dicere q verbum eius sit verbum dñi: non videt que niēter dcm: s alibi dicit de pctō originali p os dō p pbe ps. i. **I**n iniquitatib? conceptus sum: r i peccatis pcepit me mater mea. et de actuali dicit **M**ath. vi. vbi docet oēs orare. p peccatoz suoz remissione. **D**imitte nob debita nostra. quod est friuolum ei qui non habet peccata. r p aplm **R**o. iij. **E**t ait de? vetaz: ois bō medax

s Verbu ei? . i. xps q est verbū dei patris. **e** Non ēi nobis. p gram sanctificantē. **In** canonica pria bti **J**ohannis ca. j. vbi dr i postilla: **Q**uod audiuimus. f. a beato **J**ohanne baptista.

Mus medacē facim? em? . et vbu ei? nō ē in nobis. **ij.** **F**ilioli mei: **S**cribo vobis vt nō peccetis. **S**z si qz peccauerit: aduocatū hēm? apd prēz ihu xpm iustū. **E**t ipe epicia tio p pctis nris: non p nris aut tm: s ē p tori? mōi? **E**t in hoc scim? qm cognouimus em? . si mādata e obseuem? . **Q**ui dicit se nosse te um? . r mādata eius nō custodit: medax est: et in hoc veritas nō est. **Q**ui autem seruat verbū eius? vere in

Additio. **H**oc qd dicitur a beato **J**ohanne: **Q**uod audiuimus: potest referri ad illa q i antiqs scripturis sacra d xpo tradit q p fide que ex auditu ē: vt ad **R**o. r. intelligunt. **Q**uod vi dimus oculis nris referē ad illa q apstoli viderunt i cōuersatione xpi: que pprie erāt pformia illis que audierūt i pñ oñcl? p pterari? eo modo quo xps dicit **L**uce. viij. ca. **I**te renūciate **J**ohanni que vidist? r audist? . put fuit expositū i additōe super illud verbum: quod p pterimus i transfiguratione in qua glam hūanitatē xpi diligenter inspererūt. **E**t man? nostre contrectauerūt. i resurrectione. put i postilla.

In eodem ca. j. vbi dr i postilla: **D**icit doctores aliq q hoc dicit **J**ob. xv. **Q**uis est homo vt imaculatus sit.

Quod aut **J**ohannes auctoritate diuina testetur q ois bō peccator est: b? expse: **E**ccl. viij. ca. vbi dr: **N**ō est em bō iust? i terra q faciat bonum r nō peccet. **S**ilr i psalmo: **D**is homo mendax. **Ca. ij.** **F**ilioli mei. **H**ic ex predictis infer conclusionē in tentā q. f. debemus pctm vitare. **d.** **a** **F**ilioli mei bec. predicta. **b** **S**cribo vobis vt non peccetis ne societati diuine impedimentum ponatis. **c** **S**ed et si quis peccauerit. ex humana fragilitate. **d** **A**duocatum habemus apud patrem hñclm xpm. **e** **F**ustū. q. d. nō interpellat. p quibuscūqz peccatorib? . s solū p vere penitentibus. **f** **E**t ipe est propi. p pec. nostris. actiue r passive: nā seipm obtulit. p nostra expiatione. **g** **N**ō pro nris at tm. sed p totius mūdi. f. qm ad sufficientiā: sed p electis tm qm ad efficacā: nā aliq ponit obicem. **h** **E**t i hoc scim? . **H**ic consequēter ponitur dicte societatis promotiū: quod est opus meritorij per quod charitas per quā deus i nobis bitat r nos i ipso: inretur augeri vt aucta mereat r pfici. sic igr pcedit bñs **J**ohannes: q priō ad opus meritorij inducit oēs generalr: scōo ali quos specialr ibi. **S**cribo vobis filioli. **P**ria i duas: qz pri mo iduat ad opus meritorij: scōo cōfirmat suū dcm ibi. **C**harissimi. **C**irca primū dr: **b** **E**t in hoc scimus. probabili tamen coniectura. **i** **Q**uoniam cognouimus eum. noticia amatiua que est practica: prout praxi extenditur ad effectum. **k** **S**i mandata eius obseruamus. quia sicut dicit **B**regon? bonef. r. **A**mor dei nunqz est oculos: operatur enim magna si est: si autē renuit operari amor non est: ideo subditur. **l** **Q**ui dicit se nosse deum. noticia charitate formata. **m** **E**t mandata eius non custodit. facultate habita. **n** **M**endax est. quia veritas non subest dicto eius. **o** **Q**ui autē seruat verbū ei? . corde retinēdo et opē adimplendo. **p** **V**ere in hoc charitas dei pfecta ē. pfectum dr cui nihil deest. **v.** **M**etaph. sed hoc pot intelligi dupliciter quo ad presens.

Epistola

uno modo cui nihil deest de bis ad quem tenet: et sic qui servat
verbum dei quantum ad ea precepta: de in charitate profectus. alio
modo accipit cui nihil deest de bis que potest habere: et sic cha-
ritas non est profecta in via: quia si potest quilibet quantumcumque pro-
fectus in merito crescere. unde tunc dicitur alio profectior in quantum non
solum servat manda-
ta que se necessitatis:
sed etiam cum habet consilia que
se supererogant: et
sic dicit saluator: in-
veni viam profectonis
genti: Mat. xix.
Si vis profectus esse
de videri omnia que ha-
bes et da pauperibus et
veni et sequere me. et
quanto quis servatius
est mandata vel plu-
ra de consiliis ex cha-
ritate servat et stri-
ctius: deo magis pro-
fectus: et quod per charita-
tem deo habitatur in nobis:
id subdit: **In**
hoc scimus quoniam in
ipso sumus. tunc habet ac-
cipit scia large pro-
prietate per abilitate
deum est. c. procedenti.
nisi super habetatur
revelatio divina: quod
autem sequitur in aliis
bus. Si in ipso pro-
feci fuerim? non enim
libris correctis: b

**Qui dicit se in ipso manere. per chari-
tatem. c** Debet sicut ille ambulavit. inter boves pueris factus
d **Et ipse ambulare. ipsum imitatio. non solum in observacione
preceptorum sed et consilio. hinc sua possibilitate quis ad hoc non
teneat de necessitate. e** Charissimi. Dic pater confirmat
deum suum. s. q. preceptum de dilectione dei et primi ex quo procedit
opa bona est ab antiquo datus. d. Charissimi non mandata. novum
scribo vobis etc. est enim hoc mandatum de dictamine legis naturalis
quod homo diligat deum: a quo habet esse et vivere: et hominem sibi si-
mitem in specie: unde et bruti animalia hoc faciunt: Ecce. xiiij. c.
De animal diligat sibi simile: et sic est in fertur menti humane a sua
prima conditione. et etiam de lege scripta divina deum. v. j. ca. Di-
liges dominum tuum ex toto corde tuo etc. et de dilectione pri-
mi de levi. xix. Diliges proximum tuum sicut teipsum. et sic est datus
ab initio legis. f **Item mandata. scribo vobis. quia id est pre-
ceptum de dilectione renovatum est in evangelio quod dicitur amo-
ris. g** Quod verum est. i. verificatum. b **Et in ipso. s. do bu-
manato quod ex charitate maxima passus est pro nobis. i**
**Et in vobis. q. per hoc dedit hominibus marimum incrementum
amoris: propter quod imminente sua passione dixit Jo. xij.
Manda. no. do vobis. ut diligite invicem sicut dilexi vos. k**
Quia tenebre. i. figure et ymbre ve. te. l Transierunt. i.
passione domini: in cuius signum velum templi tunc fuit scissum: Luce
xiiij. m **Et verum lumen iam lucet. i. veritas evangelii. n**
Qui dicit se in luce esse. i. in veritate evangelica vivere. o
**Et fratrem suum odit in tenebris est. culpe et ignorantie: et per
oppositum. p** **Qui diligit fratrem suum. in deo et hinc deum quod
est charitative diligere. q** In lumine manet. s. gratia: et per
sequens in lumine increato in quo manet per gratiam sicut amans in
amato. r **Et scia. in eo non est. actuum et passionum. scadalum
enim est dicitur vel factum minus rectum: alteri prebens occasiones
ruine: manens autem in lumine dicto modo: ex facto vel dicto suo
non prebet alteri occasione peccandi: nec ex facto alteri? vel
dicto ruit in peccatum. s** **Qui autem odit etc. per ex dicitis
sua. t** **Scribo vobis. Dic pater ad opa mentoria indu-
at aliquid spualiter: et primo baptizatos ab eo: de quorum salute
erat spualiter sollicitus: non enim omnes eiusdem civitatis vel pa-
trie baptizavit vel convertit: nam in partibus illis paulus predicavit
et timotheus et plures alii: ut patet ex epistolis Pauli et acti-**

bus apolorum: dicitur g. **t Scribo vobis filioli. Illi filio-
li. ipse dicitur alicuius a quo baptizati sunt vel de baptis-
mo levati. v** **Qui remittit vobis peccata. i. remissa se
in baptismo: quod delet totam culpam et penam. r** **Propter
nomen eius. s. christi in cuius nomine dabatur baptismus? i. permissiva
ecclesia: ut dicitur act.
ij. q. d. decetero
non debetis in
nari per peccatum
secundo inducat co-
versos moribus? et
scia de quibus est
multum curadum:
eo quod bonum ipso-
rum redudat in to-
tam ecclesiam: pro-
pter quod vocat e-
os pres. d. y
Scribo v. pa.
quoniam cognov. cu. q.
ab initio est. i. ver-
bus incarnatus
precedens a patre
ut dicitur in prin-
cipio habet eple. q.
d. eis. ex quo ha-
betis maiorem
sciam alius: debe-
tis esse alioz ere-
plum pro opa vestrarum
Tercio inducit
adolescens in quibus
incipit concupiscentie car-
nis vigere: propter quod laudat eos de castitate: ut ad eam
magis animent: nam virtus laudata crescit: id dicit: **3**
**Scribo vobis adole. quoniam vicia. malignum. i. mali ignis in-
centium: quod est ignis concupiscentie carnalis. q. d. decetero non
debetis permittere vos vincere a carnalibus desiderijs. quia
to inducit infantes: tunc aliquo modo rationis capaces quod licet
paucos cognoscant de divinis tunc recognoscant deum esse
patrem iustorum: dicitur igitur: a** **Scribo vobis infan-
tes quoniam cognov. patrem. q. d. ex quo cognovistis eum de-
betis eum revereri: et prout possibile vobis est imitari. b**
Quinto inducit iuvenes qui iam habent robur corporis. d.
b **Scribo. v. iuue. quoniam fortes estis. q. d. sicut estis fortes in
corpore ita sitis mente: ut non deficiatis in quacumque tribu-
latione: et subdit ad hoc ratio: c** **Et vicia sunt mali-
gnum. id est dyabolum renunciano ei et popis eius? in ba-
ptismo. q. d. debetis firmis stare nec decetero vincamini
ab ipso. d** **Molite diligere. Dic ponit divini socie-
tatis cum hominibus dissipatum ut euitet: quod est duplex. s. cu-
piditas que est venenu charitatis. in qua charitate confi-
sit dicta societas: et heresis perversitas que dicitur societate
dissoluit: g primo docet cauere primum: scdo secundum: ibi.
Filioli. Circa primum dicit: d **Molite dil. mundum. non
accipit hic mundus per universitate creaturarum: sicut dicitur
Jo. j. Mundus per ipsum factus est. creature enim dili-
gende sunt in quantum per eas ascendimus: tanquam per scalam
ad cognitionem creatoris: Ro. j. Invisibilia enim ipsius
.i. dei a creatura mundi. i. ab homine per ea que facta sunt
intellecta conspiciunt: sempiterna quoque virtus eius et
divinitas. sed accipit hic mundus per hominibus delectabilia
hominum mundi inordinate querentibus de quibus dicit Job. j. Mu-
dus cum non cognov. quod occupatio circa delectabilia
mundi: impedit cognitionem dei. Et autem nam sit in ipsis dili-
genda: viciu tunc est odiendum et fugiendum: nam amicus stul-
torum similis efficitur: puer. xiiij. nominat autem hic mundus? ra-
tione viciorum: id subdit: e **Neque ea que in mundo
sunt. i. vicia eorum. f** **Siquis diligit mundum. hoc modo
dicit. g** **Non est char. pater in eo. nam amor delectabilium
hominum mundi retrahit ab amore divino. b** **Qui autem quod
est in mundo. i. in hominibus mundanis. a** **Concupiscentie car. e.********

Johannis. I.

q̄ viget in voluptuosis. b Et cupiscētia oculor. i cupidis 2 auaris. c Et supbia vite. in ambiciois: que. f. triplex cupia. d Nō ē ex pte. qz nihil vicio- sum ē a deo: s̄ res cupiscite sunt ab eo: 2 etiā potētia cō- cupiscibilis: 2 actus in q̄tū ē eis: nō aut in q̄tū deor- dinatu s. e

S̄ ex mūdo ē. qz puenit ex de- fectu seu mali- cia boim mun- danor. f Et mūdas. i. boies mūdant. g Transit. de hoc mūdo p morte. vita em̄ p̄ns nō est nisi quidam transitus: sapie- ij. Ambre trāf- itus ē tps n̄m. b Qui aut fa- cit volūtate dei: ma. in eternum Quia de statu gte trāfit ad sta- tum glie que est ḡia p̄sumata.

i Filioli. hic p̄nter docet p- cauere heretico- rū pueritatē: 2 scdo firmiter te- nere catholicaz v̄itatē: ibi. Vos qd̄ audistis. ter- cio circa dēta fa- cit bene recipi- tulatōez ad ma- iorē victoriū fir- mitatē: ibi. Hec scripsi vobis.

Prima i duas: qz primo mouet hereticos cauere. scdo docet eos cognoscere: ibi. S̄ vos. Circa p̄ mū dicit: i Filioli. Hic accipit̄ filioli largius q̄. s. f. p̄ oibus fidelibus qui dicunt̄ filioli b̄ti iohannis eo q̄ erat ap̄s in illis p̄tibus. k Nouissima hora est. i. sexta etas 2 vltima huius mūdi: q̄ simul. currit cū septi- ma que ē etas quiescentiū in celo. a tēpe passionis xpi p̄ quam apta est ianua celestis. Aliter exponit̄ de tēpe antip̄i quod d̄ hora nouissima: eo q̄ ē futur. circa fi- nem mūdi: tñ aliquo mō incepta tpe apli in q̄ ebion 2 cberintus surrexerunt 2 plures aliī heretici qui fuerūt figura antip̄i: sicut b̄tis Jōhes baptista d̄r venisse in spū b̄tē: 2 uic exponi magis p̄cordat l̄sa se- quens cum dicit: l Et sicut au. qz antip̄s venit. i. venturus ē tpe suo. m Nūc antip̄i multi facti s̄. f. heretici corūpentes v̄itatē euāgelij sicut faciet an- tip̄s. n An scimus. i. ex hoc p̄pedim̄. o Quia nouissima hora est. i. q̄ tps antip̄i qdam mō incepti in eis. p Ex nobis p̄dicat. i. ex societate n̄ra: naz he- retici. p̄rie dicunt̄ q̄ fidem catholicā susceptā corū- pūnt. q Sed nō erāt ex nobis. fm̄ eternam dei p̄- destinatiōē. r Nā si fuissent ex nobis. hoc mō. s Permansissent vtiq̄ nobiscū. qz diuina p̄destinatio n̄ frustrat̄ effectū suo. t Sed vt manifesti sint. supplē- erunt de societate n̄ra vt sic a fidelibus meli⁹ euentē v Sed vos. Hic p̄nter docet modū cognoscēdi hereti- cos q̄ aliq̄n aliū de veniebāt ad subuertēdā fidē simp- pliciu: 2 primo tāgit 2 pte fidelium. v S̄ vos vn- ctione gratie. x Habetis a scō. sup. spū q̄ data ē vo- bis in baptisno. y Et nostis oia. f. ad salutē neces- saria: natura em̄ non dicit in necessariis: 2 multomi- nus auctor nature. veritas aut̄ fidei necessaria ē ad sa- lutē tñ magis vel minus explicitē fm̄ statū credētiuz:

nā sacerdotes plura tenent̄ explicitē cognoscere de his q̄ sunt fidei q̄ simplices laici: 2 iō si vniat̄ hereticus ad cor- rumpēdū fidē: 2 fidelis se couertat ad deū ad habēdū eius vnctiōē dirigentē non deficiet quin cum dirigat̄ per se vel p̄ aliū: fm̄ ea que p̄tinēt ad statū suū: 2 sic in potesta- te ē habere vnctōez docentē de oib⁹ ne- cessariis ad salutē. illud autē b̄re dicit̄ m̄r qd̄ est in pote- state n̄ra habēdi:

christus q̄ negat p̄rem 2 fi- liū. Dis q̄ negat filium: nec p̄rez h̄z: q̄ cōfiteat̄ filiū 2 pa- trē h̄z: Vos qd̄ audistis ab initio. i vob̄ p̄maneat: q̄a si in vobis p̄māserit qd̄ au- distis ab initio: 2 vos in fi- lio 2 p̄re manebitis. Et hec ē repromissio quā ip̄e polli- cit⁹ ē nobis vitā etnā. Hec scripsi vobis de his q̄ sedu- cūt vos. Et vos vnctōem quā accepistis ab eo maneat in vobis. Et nō necesse hētis vt aliq̄s doceat vos: s̄ sicut vnctio e⁹ docet vos de oib⁹. Et vez ē: 2 nō ē men- daciū. Et sicut docuit vos manete in eo. Et nūc filioli manete in eo: vt cum appa- ruerit habeamus fiduciaz 2 et non cōfundamur ab eo in aduentu eius. Si scitis

te ē habere vnctōez docentē de oib⁹ ne- cessariis ad salutē. illud autē b̄re dicit̄ m̄r qd̄ est in pote- state n̄ra habēdi:

3 Nō scripsi vob̄ q̄si ignoratibus. b̄ dicit sp̄aliter p̄ ma- ioribus q̄ sciebant falsitates heretū et v̄itatē articuloz discernē: scdo dat modū cognoscēdi ex pte hereticor. d. a Quis ē mēday. f. in fide. b Mi- sis qui negat. i. ne- gatiōez que sequit̄ affirmat̄ eē veram sc̄. c Quoniā iesus nō est xps. b̄ ei affirmat̄ iudi ob- stinati dicētes q̄ iē- sus nazarenus nō ē xps in lege 2 pro- phetis p̄missus. b̄ etiā affirmat̄ he- retici qui iudaiza- bāt post susceptōz baptisni. d Hic est antip̄s. f. xpo p̄trarius.

e Qui negat p̄rem 2 filiū. sūt em̄ correlatiua que posita se p̄ntē 2 p̄empta se perimūt: iō q̄ negat vnū 2 alterum: 2 similiter qui confiteatur vnū et alter. f Vos. Hic cō- sequēter monet eos tenere fidei v̄itatē. d. Vos qd̄ au- distis ab initio. v̄re p̄uersionis. g In v. permane- ar. sine bestatione 2 deuatiōne. h Quia si in vobis p̄manserit. f. fides charitate formata quā recepistis in ba- ptisno. i Et vos in filio et patre manebitis. in p̄fētē p̄ gratiam. k Et hec est repromissio. quam ip̄e est pol- licitus vobis. dare in futuro. f. vitam eternam: Johā. vj. Hec ē volūtas eius q̄ misit me p̄ris vt ois qui videt filiu: 2 credit in eū beat vitā eternam. l Hec scripsi. Hic p̄- mit circa p̄dicta recapitulatiōē ad maiore affirmatiōē dicēs: Hec scri. v. de his qui se. vs. i. conāt̄ vos deape. m Et vos vncti. gratie. n Quā accē. ab eo. i. a dō in baptisno. o Maneat in vobis. In p̄tate em̄ boies est illa grām obseruare: qz deus non subtrahit grām suaz ab aliq̄ nisi ip̄e p̄ri subtrahat se a deo p̄ malā volūtatem. p Et non necesse ba. vt aliq̄s hō. q Do. vos. non ē per b̄ intelligendū q̄ fideles simplices p̄remere debeāt doctri- nā supior. v̄l etiā negligere cū ea p̄nt b̄re: qz doctina dī ē s̄ h̄ d̄ qz si b̄nana doctina deficeret: de⁹ sup̄leret: vt. s̄. vi- ctū est. r S̄ si. vn. ei. 2. dei que ē sufficiēs. s Do. vos de oib⁹. necessariis ad salutē: magis in casu in q̄ dicit̄ b̄nana doctrina. vñ frequent̄ inueniūt̄ aliq̄ simplices nu- triti i cāpis clari⁹ vidētēs i bis q̄ se necessaria ad salutē q̄ illi q̄ q̄ tidie audiūt̄ fm̄ones i ciuitatib⁹ magnis. t Et vez ē. 2 non ē mēday. nā ab eo q̄ ē reglā v̄itatis nō pot̄ p̄cedē nisi vez. v Sicut docuit vos ma. i. eo. p̄ bonā volūtate. x Et cū appuerit. in iudicio. y Habetis fiducia. i. certitudinē de b̄ritudine n̄ra. z Et nō p̄sun- ab eo in aduē. e. audiēdo illā terribilē simaz: que b̄r mat̄. xv. Ste maledicti i ignē etnū. a Si scitis qm̄ iust⁹.

Epistola

quod custodit fideles hoc notum est de deo. b. Scitote quoniam et
ois qui facit iusticiam. i. opus iusticie. c. Ex ipso natus est. b.
facit in quantum habet esse ab eo: et si loquitur de opibus iusticie
quod est virtus politica: verum est quod ab ipso est de bonum nature:
et multo fortius est verum de opibus iusticie in fide quod dicitur
quod: per quam homo constituitur in quadam partici-
patione supernatura-
li esse diuini: sicut per
vultus petri primo.
Maxima et preciosa
nobis promissa do-
navit: et per hoc effi-
ciamini diuine na-
ture consortes.

In. c. q. ubi dicitur in
possi. Charissimi in
mandati noui scri-
bo vobis. Additio
Recepta d
dilectio dei
et prim in
quibus tota lex et p
phete pedet: et dicitur
matth. xxii. in quibus
tum sunt necessaria
se salutis implenda
in re. lege ad plenum
continentur. l. Leui. xii. deut. vi. sed in quantum ad perfectiones
impletionis dictorum preceptorum pertinent tamquam consilia: non in lege
vere. sed in lege non continentur quod de primo patet matth. xii.
Sicut perfectus est etc. de. ii. jo. xii. Mandatum nouum
do vobis ut diligatis inuicem sicut dilexi vos. modus est dile-
ctionis ipsi ad discipulos seu ad humanum genus: qui quidem
modus declaratur cum dicitur: Sicut ego dilexi vos attingit sum-
mum gradum perfectionis dilectionis primi: put fuit plene de-
claratum in additione super euangelium Jo. c. s. dicto. vbi dicitur
precepta quoniam ad ea que sunt de necessitate salutis in re. lege con-
tinentur: et ideo non sunt noua: quoniam ad ea que pertinent ad per-
fectionem per modum consilii tantum in lege noua continentur: et sicut dicitur
dicitur noua: et sic proprie intelliguntur verba beati Iohannis: cum
dicitur: Non mandatum nouum scribo vobis: sed mandatum verum scilicet
quod datum ad ea que sunt de necessitate precepti et cum dicitur: Item
mandatum non scribo vobis etc. intelligendum est quod datum ad ea que per-
tinet ad perfectionem impletiois: et de hoc vide apostolus in additione predicta.

Scitote quoniam et ois qui facit iusticiam ex ipso natus est. iij.
Dedite quoniam charitatem
Dedite nobis preceptum: ut filij
dei noiemur et simus. Propter
hoc mundus non nouit nos: quoniam
non nouit eum. Charissimi
nunc filij dei sumus: et nondum
appruit quod erimus. Scimus
quoniam cum appuerit: sicut ei
erimus: quoniam videbimus eum si-
cuti est. Et ois qui habet hanc
spem in deo sanctificat se sicut ille

scius est. Ois qui facit peccatum: et iniquitas facit. Et peccatum est iniquitas. Et scit quoniam
ille appruit ut peccatum tolleret
et peccatum in eo non est. Ois qui in
eo manet: non peccat. Et
ois qui peccat non vidit eum:
nec cognouit eum. Filioli
nemo vos seducat. Qui facit
iusticiam iustus est: sicut et ille in
dyabolo est: quoniam ab inti-
tio dyaboli peccat. In hoc
appruit filij dei ut dissoluat

le est transformati et ei diuincti: et subdit modus huiusmodi
iunctionis et transformationis cum dicitur: Qui vi-
debimus cum sicut est. videndo ipsum clare trinum et vnum.
Cognitio enim sicut omnes prebantes sunt per assimilationem et co-
gnoscens ad cognitum: hoc autem visio est perfectissima cogni-
tio que potest haberi a creatura
intellectuali et
per se ipsam assi-
milatio perfectis-
sima ad deum et
transformatio per
amorem amorem:
et in hoc consistit
societas dei et de-
atorum.

Et ois. Dic
non redarat de-
bita disponens
ad hanc societate
et sequendaz que
duplex est: scda
positiua. Ois qui
non est iustus. p-
ma in duas: q-
primo facit ipo-
sitiu. Scdo remouet quoddam dictum erroneuz: ubi. Fili-
oli. Prima vero dispositio ad visionem dei sequenda est
puras mentis sicut dictum saluatoris Matth. v. Beati
mundo corde: quoniam ipsi dei videbunt ideo dicit: in Et
ois qui habet spem hanc in eo. hoc est in deo sperans
ipsum videre facie ad faciem dare. n. Sanctificat se.
conscientiam emundando. o. Sicut ille sanctus est.
propter quod non admittit ad sui visionem nisi sanctos
et quia ab ea repellitur immundi: consequenter ostendit
dicitur: p. Ois qui facit peccatum et iniquitatem.
Nam peccatum est transgressio legis diuine. Lex autem
diuina est ipsa equitas: et ideo in omni peccato morta-
li est equitatis corruptio: et per consequens iniquitas.
q. Et satis quia ille apparuit in carne assumpta.
r. Et peccata tollerent. que sunt diuine visionis impe-
dimenta. s. Peccatum in eo non est. id est et non
potest: ideo subdit: t. Omnis qui in eo manet. fide
formata charitate. v. Non peccat. quod sic manet:
quia contraria simul esse non possunt in eodem subie-
cto. r. Et ois qui peccat non vidit eum. videns enim
deum dare: cum videat ipsum summum bonum: nullo
modo potest auerti ab eo per peccatum. y. Nec
cognouit eum. fide formata charitate: nec per hoc enim.
telligendum quod habens fidem charitate formatam non
possit peccare ut aliqui dixerunt et male: apocal. ii. cha-
ritatem tuam primam reliquisti: memor esto itaque vnde
ex ceteris etc. sed sic est intelligendum: quod nullus vtenis
actu fide formata charitate vel existens in ea peccat:
ideo dicitur. y. Nec cognouit eum. scilicet actu pe-
cando. z. Filioli. Dic sequenter remouet quoddam
dictum erroneum: erat enim aliqui dicentes quod cognitio fidei
sine opibus sufficiebat ad salutem. contra quem errorem
scripsit beatus Iacobus ut visum est in epistola sua. et sic
ipsum dicit beatus Iohannes. z. Filioli mei ne vos se-
ducatur. predicto errore. a. Qui facit iusticiam. i. opus ius-
ticie. b. Iustus est. et non ille qui credit sine opibus. c.
Qui facit peccatum. et dyabolus. d. dicit se esse ipsam. d. Qui
ab imi. dyabolus peccat. non est per hoc intelligendum quod creatur
fuit malus ut dixerit aliquid. quod scribitur Gen. i. Quid est? cum
crea que fecerat: et erat valde bona: sed quod et quod pro peccauit
spem in peccato seauerunt: nam peccatum est irremediabile et ad
peccandum homines idurrit. e. In hoc ap. fi. dei. i. humanita-
te assumpta. f. Et visio. opus dyaboli. p. morte suam et
ecclie facta ab ei morte efficaciam habentia: ad plaudire

Et ois. Dic
non redarat de-
bita disponens
ad hanc societate
et sequendaz que
duplex est: scda
positiua. Ois qui
non est iustus. p-
ma in duas: q-
primo facit ipo-
sitiu. Scdo remouet quoddam dictum erroneuz: ubi. Fili-
oli. Prima vero dispositio ad visionem dei sequenda est
puras mentis sicut dictum saluatoris Matth. v. Beati
mundo corde: quoniam ipsi dei videbunt ideo dicit: in Et
ois qui habet spem hanc in eo. hoc est in deo sperans
ipsum videre facie ad faciem dare. n. Sanctificat se.
conscientiam emundando. o. Sicut ille sanctus est.
propter quod non admittit ad sui visionem nisi sanctos
et quia ab ea repellitur immundi: consequenter ostendit
dicitur: p. Ois qui facit peccatum et iniquitatem.
Nam peccatum est transgressio legis diuine. Lex autem
diuina est ipsa equitas: et ideo in omni peccato morta-
li est equitatis corruptio: et per consequens iniquitas.
q. Et satis quia ille apparuit in carne assumpta.
r. Et peccata tollerent. que sunt diuine visionis impe-
dimenta. s. Peccatum in eo non est. id est et non
potest: ideo subdit: t. Omnis qui in eo manet. fide
formata charitate. v. Non peccat. quod sic manet:
quia contraria simul esse non possunt in eodem subie-
cto. r. Et ois qui peccat non vidit eum. videns enim
deum dare: cum videat ipsum summum bonum: nullo
modo potest auerti ab eo per peccatum. y. Nec
cognouit eum. fide formata charitate: nec per hoc enim.
telligendum quod habens fidem charitate formatam non
possit peccare ut aliqui dixerunt et male: apocal. ii. cha-
ritatem tuam primam reliquisti: memor esto itaque vnde
ex ceteris etc. sed sic est intelligendum: quod nullus vtenis
actu fide formata charitate vel existens in ea peccat:
ideo dicitur. y. Nec cognouit eum. scilicet actu pe-
cando. z. Filioli. Dic sequenter remouet quoddam
dictum erroneum: erat enim aliqui dicentes quod cognitio fidei
sine opibus sufficiebat ad salutem. contra quem errorem
scripsit beatus Iacobus ut visum est in epistola sua. et sic
ipsum dicit beatus Iohannes. z. Filioli mei ne vos se-
ducatur. predicto errore. a. Qui facit iusticiam. i. opus ius-
ticie. b. Iustus est. et non ille qui credit sine opibus. c.
Qui facit peccatum. et dyabolus. d. dicit se esse ipsam. d. Qui
ab imi. dyabolus peccat. non est per hoc intelligendum quod creatur
fuit malus ut dixerit aliquid. quod scribitur Gen. i. Quid est? cum
crea que fecerat: et erat valde bona: sed quod et quod pro peccauit
spem in peccato seauerunt: nam peccatum est irremediabile et ad
peccandum homines idurrit. e. In hoc ap. fi. dei. i. humanita-
te assumpta. f. Et visio. opus dyaboli. p. morte suam et
ecclie facta ab ei morte efficaciam habentia: ad plaudire

Johannis. I.

G Omnis q̄ natus est ex deo. p̄ sacramentū baptisimi qd̄ est factū fidei formate. **B** Petm̄ nō facit. inq̄- tum sic natus: q̄ fides formata charitate nō fr̄at cum pctō mortaliō subdit: **I** Qm̄ sem̄ ipius in eo ma- net. f. gr̄a q̄ nō op̄at̄ se cū tale pctm̄. **K** Et nō pōt peccare. inq̄tuz babēs gr̄atā q̄ nō pōt eē ratio peccādi: sicut se- dens inq̄tuz se- dens n̄ pōt ans- bulare: z in hoc sensu sedentem ambulare eē in- possibile: pōt tñ peccare p̄ verti- bilitatē liberi ar- bitrii: qd̄ nō cō- firmat in bono p̄ gr̄am in p̄nti: nisi in aliq̄b̄ ex gr̄atā speciali: p̄pter qd̄ infert distinctionem fi- liorū dei z dyaboli. **V** In hoc manifesti s̄t filij dei. f. q̄ non peccant mortali- ter. **M**

Opa dyaboli. **D**is q̄ natus ex deo pctm̄ nō facit: qm̄ se- mē ip̄m̄ in eo manet: z nō pōt est peccare: qm̄ ex deo natus est. **I**n h̄ manifesti s̄t filij dei: filij dyaboli. **D**is q̄ nō est iustus nō est ex deo: z q̄ nō diligit fr̄es suū. **Q**m̄ hec est annūciatio quā au- distis ab initio: vt diligat̄ alterutrū. **M**ō sic cayn: q̄ ex maligno erat: z occidit fra- trē suū. **E**t p̄ qd̄ occidit eū: **Q**m̄ opa eius maligna erāt: fratris aut̄ eius iusta.

Lij dyaboli. p̄ op̄ationē pcti: et sic patet q̄ nō sunt ali- qui filij dei p̄ fidem sine opibus qd̄ p̄ducere intende- bat. **D**is. **D**ic ponit sedā dispositio ad beatitu- dinē que est charitas fraternā: **M**atth. v. **B**eatī miseri- cordes: qm̄ ip̄i misericordiam p̄sequunt̄. **E**t diuidit in duas p̄sentā p̄mo inducit ad fraternit̄ caritatē actū. scd̄o declarat debitū modū: ibi. **F**ilioli. **C**irca p̄m̄ am- prem p̄mo p̄m̄uat ad se p̄dicta dī. **U** **D**is q̄ nō est iustus. iusticia iusticia. **O** **N**ō est deo. q̄ illa sola fa- cit dignū cetera vita. **P** **E**t qui nō diligit fratrem. filij nō est dignus vita beata. **Q** **Q**m̄ hec est annū- ciatio. i. res annūciata. **R** **Q**uā audistis ab initio. **Q**uerfionis v̄e. **E**t diligatis alterutrū. **C**harita- tive. **T** **N**ō sicut cayn. **S**upple sitis. **V** **Q**ui ex maligno erat. i. dyabolo. **E**t occidit fratrem suū: abel: **H**en. iij. **Y** **E**t p̄pter quid occidit eum: r̄ndet: **Z** **Q**m̄ opa eius maligna erāt: ista fuit occasio p̄- uia: nam murer abel p̄pter eius iusticiam erant acce- pta deo. in cui⁹ signū signū descendit de celo: z p̄sumpfit eius sacrificiū. **U**n gen. iij. vbi dī: **E**t respexit deus ad abel z ad munera eius. **I**n p̄teratio theodotiōis ba- let: **I**nflamavit deus sup abel. talis. n. inflamatō signū est acceptationis diuine: vt p̄. vj. **I**ndi. de oblatiōe ge- deonis: z. iij. in oblatiōe manue. et. iij. **R**eguz. xvij. in oblatiōe belye. z. ij. **D**aralyp. iij. de oblatiōe salomo- nis: quod videns cayn p̄cepit odiū p̄tra fratrem z inui- diā: ex q̄ odio sicut ex causa p̄m̄qua occidit eum. dicit̄ tur aut̄ opa cayn fuisse maligna: q̄ lz offerret deo tamē de peioribus z ex voluntate querfāō dī **H**en. iij. **A**d cayn aut̄ z ad munera eius nō respexit. q. d. p̄pter ma- liciam cayn munera eius nō acceptauit: z ex h̄ p̄cludit vices. **A** **N**olite mirari fratres si odit vos mund⁹: q̄ opa eius maligna sunt: v̄ra autē bona: z subdit cām bonitatis. **B** **F**ratres nos scim⁹. certitudinalit̄ si referat ad aplos qui receperunt spiritum sanctus in signo visibili z in gratia fuerit p̄firmati: z de hoc p̄ di- uinā reuelationē fuerit certificati. **S**i aut̄ ad alios re- ferat tūc hoc scire accipit p̄ pbabili dīctura. **C** **Q**m̄ translati sumus de morte. culpe. **D** **A**d vitaz gr̄atē. **E** **Q**uoniam diligimus fratres. opera v̄o ex charitate facta sunt meritoria: subdit p̄ oppositū. **F** **Q**ui nō diligit manet in morte: q̄ caret charitate que est vita anime. **G** **O**mnis q̄ odit fratres suū. qd̄ est

p̄ius q̄ nō diligit eū. **B** **H**omicida est. sūp̄ius sp̄ta- liter: z fratris sui corporaliter dispositiue in manū oculū est di- spositio ad homicidū: sicut dicit̄ est de cayn. **I** **E**t fact̄ qm̄ ois bo. nō h̄ vitā ceterā in se manentē: q̄ nō habet gratiam que est in vobis quedam inchoatio vite eterne: que plurimatur in gloria q̄ est gr̄a con- sumata. **K** **I**n hoc cogitamus. cōsequenter inda- cit ad actū fr̄atit̄e charitatis p̄ exen- plū x̄p̄i q̄ nōa vo- luit p̄ v̄ra salute: et p̄mo facit suā in- ductionē: scd̄o aliq̄ n̄i exclusionem: ibi **Q**ui habuerit zc. **C**irca p̄m̄m̄ parce- tra v̄s: ibi. **I** **E**t nos de p̄fratr. aias ponere. i. vitā corp̄alē p̄ salute co- rum sp̄iali exponē **E**t hoc debet̄ patz ex ordine charitatē s̄m̄ que deus super oia diligendus est: z post ip̄m̄ animaz p̄- tia: et tercio loco

Nolite mirari fr̄es si odit vos m̄dus. **N**os scim⁹ qm̄ translati sum⁹ de morte ad vitā: qm̄ diligit̄ fratres. **Q**ui non diligit: manet in morte: **D**is qui odit fr̄em suū homicida ē. **E**t scit̄ qm̄ ois homicida nō h̄ vitam etnā i se manentē. **I**n **B** cogitamus charitatē dei: qm̄ ille aiaz suā p̄ nob̄ p̄soluit z nos dēm⁹ p̄ fr̄ibz aias ponē **Q**ui h̄uerit s̄bam h̄ m̄- di: z viderit fr̄em suū necē h̄re: z clauerit viscera sua

anima p̄m̄i: quarto et vltimo p̄m̄m̄ corpus s̄m̄ aug. j. de doctrina christiana: bonū v̄o m̄m̄ diligibile s̄m̄ ordi- nē rectū d̄z exponi p̄ salute magis diligibile p̄pter quod vita corp̄alis est exponēda p̄ sp̄iali salute. p̄m̄i nō tam omnes sp̄ ad hoc tenent nec v̄m̄formit̄: cuius ratio est: q̄z cuiuslibet sp̄ imminet cura sui corp̄is: nō aut̄ cura de salute sp̄iali. p̄m̄i scd̄ solum in casu necessitatis: vt si quis vide at p̄dicari. p̄m̄m̄ sp̄ialiter z nō possit sibi aliter subueni- ri: nisi p̄ hoc: q̄ talis videns exponit se morti corp̄alit̄ ta- li casu tenet hoc facere et nō aliter hoc modo videt̄ beat⁹ vitalis martyr v̄s̄m̄ medicū in articulo mortis posituz p̄ fide christi: z expauescēt̄ suis exhortationibus robo- rasse: p̄ quo ad mortē fuit p̄demnatus. **I**lli v̄o qui curaz aiaz habent vt sacerdotes curati z ep̄i et alij p̄elati: non solū in hoc casu: s̄ etiā in alijs tenent p̄ salute subditoz suoz vitā exponere corp̄alem: vt p̄re si lupus intrat gre- gem ad corripēdū eū in fide vel moribus: aliter nō esset pastor: s̄ mercenarius s̄m̄ dictum saluatoris **Jo. r. ca. i.** **Q**ui habuerit. **D**e p̄nter ondit in aliq̄bus defectuz huius charitatis. **D** **Q**ui habu. s̄bam huius m̄di. i. diuitias: **H**ic tangit̄ duplex casus in quo elemosinam facere necessitatis est et p̄cepti: vnus acc. p̄f̄ ex parte fa- cientis. f. qm̄ h̄z sup̄fluz victū et vestitū: p̄sideratis ne- cessitatibus p̄sone z status z nō solū s̄m̄ p̄ntem statū: sed etiā s̄m̄ ea que pbabiliter possunt occurrere z frequenter occurrūt: z s̄m̄ hoc d̄z **Luce. xj.** **Q**uod sup̄est dare elemo- sinam. v̄n basilius: **F**amelici panis est que tu tenes: nu- di tunica quā in p̄clau p̄seruas: discalcia calcius q̄ ap̄- te marcescet: indigentis argentuz qd̄ possidem⁹ h̄m̄m̄m̄: q̄ circa tot iniuriarū q̄ dare valeres: z hoc idē dicit̄ **A**mbro. in decret. di. xlvj. c. **S**i tñ h̄. et hoc notat̄ cū dicitur. **Q**ui. n. h̄z s̄bam hui⁹ m̄di. i. diuitias sup̄fluz modo dicto. scd̄o casus accipit ex preceptis. f. qm̄ patit̄ v̄gē- tē necessitate z n̄ apparet v̄n sustēari possit nisi p̄ elemo- sinā ist⁹: z tūc iste tenet dare nō solū d̄ sup̄fluo sicut in ca- su p̄dco: s̄ etiā de necario: nō p̄sone sue s̄m̄ in diuidiū p̄si- derate: q̄z plus q̄libet tenet sibi q̄ alteri si sit in necessita- te sibi: s̄ de necessario sui stat⁹: nā q̄libz d̄z se restringēt p̄ p̄m̄ū adiunct in vltima necessitate: s̄m̄ hoc subdit. **E** **E**t viderit fr̄a. suū necē. habere. f. vltimā. **O** **E**t clau- serit viscera sua ab eo. subductionē ei denegando. **P** **Q**uomodo charitas dei manet in eo. q. d. nullo modo: ta- li. n. casu est trasgresso: p̄cepti diuini: p̄t̄ qd̄ dicit̄ auz.

Epistola

Nasce fame moriente: si nō pauisti occidisti. q **F**ilio
li. **H**ic p̄r inducit ad debitū diligēdi modū. v. q **F**i-
lioli mei nō diligamus verbo. s̄. t̄m: sicut illi q̄ verbo dicūt
se fratrib? p̄par: s̄ de facto nihil: et dic̄ est amor: fictus si-
ue van? r **N**eg: lingua. s̄ fallaci: sicut iob dixit ama-
se. ū. Reg. r. **S**al-
ue mi frater et sta-
tim interfecit eum
r hic amor non so-
lū est sic? r vanus
sed etiā pditorus
s̄ **S**ed ope. p̄tra
p̄mū. t̄ **E**t ve-
ritate. s̄ scdm. v
In hoc diligēdi
mō. s̄. efficacit r ve-
raciter. r **C**o-
gnoscim? qm̄ et ve-
ritate sum? i. et dō
q̄ est ip̄a veritas.

Et in aspectu
cuius suadebimus
corda n̄ra. ad vere
charitatis opa vel
aliter. **S**uadebim?
corda n̄ra. i. s̄. fidē-
ter p̄sentare pote-
rim? corā eo corda
n̄ra: q̄ si aliter dili-
gem? s̄. vane vel
falsē hoc facere nō
possemus: iō subdi-
tur: 3 **Q**m̄ si
rep̄bēderit nos cor
n̄m. s̄ vana vel fal-
sa dilectio. a
Prior est de? cor-
de nostro r nō o. o.
p̄pter qd̄ talis va-
nitas vel falsitas n̄
latebit eū. b **C**harissimi si cor nō
non rep̄. nos. de vana vel falsa dilectioe. c **F**iduciā ha-
bem? ad deū. s̄. in nostris necessitatib? recurredi ad ip̄m.
d **E**t q̄qd̄ petierim? de p̄tinētib? ad n̄rā salutē r p̄seu-
ranter: e **A**ccipiem? ab eo. nō t̄m semp̄ statim: sed t̄pe
oportuno: nā aliq̄n̄ differt p̄titiones fidelium implere ut
nō sic vilescat qd̄ p̄stat: r ut p̄lixiori desiderio r p̄stula-
tionis repetitione meritū eis accrescat: et subdit ratio im-
pletionis cū d̄r: f **Q**m̄ mandata ei? custodim? r̄. ip̄e
aut̄ custodientibus mandata eius vitā eternā p̄mittit
p̄arb. xir. **S**i vis ad vitā ingredi serua mandata: r fide-
lis est adimplēdo p̄missa: r q̄ sint eius mādata subdit. v.
g **E**t hoc est mandatū ei? r̄. **H**ic accipit̄ singulare. p̄ plu-
ralit̄: q̄ oia mandata eius p̄tinent in fide p̄ dilectōz op̄an-
te: Ro. iij. **P**lenitudo gl̄ legis est dilectō. h **E**t q̄ fuit
man. ei? p̄ dilectionē adimplēdo. i **I**n illo manet. sic
amans i amato r everso. k **E**t in hoc scim? qm̄ ma-
net in nobis. dō mō. l **D**e sp̄u. hoc est p̄ sp̄m. m
Quē dedit nobis. si b̄ intelligat̄ de brō iobē r alijs apl̄is:
istud scire est p̄ certitudinē diuine reuelatiōis: si aut̄ de ali-
is ē p̄ pbabile d̄icturā ut dictū est s̄. eo. ca. **Q**a. iij.

Charissimi. **H**ec est scda ps p̄ncipalis tractat? bu-
ius epl̄in q̄ bt̄us iobes agit de vbi incarnatione:
p̄mo veritate declarat. scdo declaratiōz p̄firmat
ibi. **E**t nos vidim? p̄ma i duas: qz p̄ d̄t̄minat vitatē. scdo
inducit ad charitatē. ibi. **C**harissimi. r qz opposita iur̄ se po-
stra maḡ eluceſcit: iō d̄t̄minat̄o veritatē ponit iur̄ opposi-
tā falsitatē. r diuidit̄ in duas p̄tes: qz p̄ d̄t̄minat veritatē
in cōpatione ad doct̄es: scdo ad audiet̄es: ibi. **I**pi de mū-
do sunt r̄. **C**irca p̄mū d̄icat. b **N**olite oī sp̄u crede-
re. i. omni loquēt̄ de sp̄ualibus inter que incarnatiō d̄i ē
de maioribus. c **S**ed. p̄bate sp̄us. modus aut̄ p̄ban-
di postea ponitur: s̄ p̄mo ponit̄ ratio. p̄bandi cū dicitur

Qm̄ multi pseudo p̄phete. i. multi doctores falsi de
incarnatione. e **E**t erūt in mundū. s̄. ebion et che-
rintbus ut dictum est s̄. et subditur modus p̄batiōis
cum dicit̄: f **I**n hoc cognoscit̄ sp̄us dei. i. loquēs d̄
sp̄ualibus ex inspiratiōe diuina. g **O**mnis spiritus

Quē dedit nob. iij.
Charissimi: nolite oī
sp̄u credere: sed p̄ba-
te sp̄us si ex deo sint: q̄ni-
am multi pseudo p̄phete
erunt in mundū. In hoc cog-
scit̄ sp̄us dei. **O**mnis sp̄i-
tus q̄ cōfitēt̄ iesum xpm̄ in
carne venisse ex deo est. **E**t
omnis spiritus qui soluit ie-
sum: ex deo nō est: et hic est
antixps de quo audistis q̄
niam venit r nūc iā in mū-
do est. **V**os ex deo estis fi-
lioli: r viciſtis eū quonia
maior est qui i vobis est: q̄
qui in mūdo. **I**psi de mun-
do sunt: ideo de mundo lo-
quūt̄: et mūdus eos audit
Ros ex deo sum? **Q**ui no-
uit deū audit nos: q̄ nō est
ex deo nō audit nos. **I**n h
cogſcimus sp̄m veritatis et

et ex deo. i. loq̄-
tur ex inspirati-
one diuina: r̄pc
ess̄ ē nōmē sup-
positi in duplici
natura. s̄. diuina
r humana: d̄i
uina ab eterno:
in diuina ex tē-
porē. **V**enit iſt-
ur in carne bu-
manā naturāz
assumēdo in vir-
ginē: sed venit i
carne nascēdo
de ea in carne af-
sumpta: r sic p̄z
q̄ venisse in car-
ne includit ven-
nisse in carnis
quia scdm̄ p̄sup-
ponit̄ p̄mū: p̄-
pter quod apo-
stol? maḡ exp̄s
sit scdm̄ q̄ p̄mū
b **E**t oīs sp̄us
q̄ soluit iesum. s̄.
cut ebion r che-
rintbus negan-
tes ei? diuinita-
tē: r omnes male
sentientes de in-
carnatione ver-
bi. i. **E**t deo
nō est. i. nō loq̄-
tur ex spiritu diuino sed maligno: ideo subdit̄: k
Et hic est antixristus. nō in p̄sona sed in figura ut di-
ctū est s̄. ij. cap. r sic patet litera seq̄ns cū d̄r: **D**e q̄ audi-
stis r̄. l **V**os ex deo estis filiioli. p̄ baptisimū regnati
m **E**t viciſtis eū. s̄. figurales antixpm̄ p̄sentendo ibi
christum esse deum r verum homines. **E**t viciſtis eū
id est mundum deinceps occupiscentiam oculorum r
carnis r superbiam: vite que nomine mundi intelligi-
tur: ut dictum est supra. ij. ca. n **Q**uonia maior
est qui in vobis est. sp̄us dei in quo viciſtis occupiscentias
mundi et nō virtute p̄ria. o **Q**ui in mun-
do. id est q̄ spiritus malignus qui habitat in homini-
bus mundanis r excitat occupiscentias predictas.
p **I**psi de mundo. **H**ic p̄sequēter determinat ex p̄te
audientium. **C**irca qd̄ sciendum q̄ quilibet libent̄ au-
dit illud ad quod p̄nitentem habet et opposituz abhor-
ret: ideo hereticus in doctrina sua laxat ab oibus mu-
danis delectabilia: ut sic facilius peruerterent eos cir-
ca credibilia: et hoc est quod dicit̄: p **I**psi. id est he-
retici q̄ sunt figura antixpi. q **D**e mundo sunt. id
est querentes huius mundi delectabilia. vnde dicit̄ au-
gustin? in libro de utilitate credēdi. hereticus est q̄ ali-
cui? tēporalis commodi r maxime glorie p̄ncipatus
q̄ sui gratia falsas ac nouas opiniones gignit vel seq̄t.
q **I**deo de mundo loquūt̄. **V**os ex abundantia cor-
dis os loquitur. r **E**t mundus eos audit. nam ad
ea que predicant afficitur. s **N**os ex deo sumus.
regenerati. t **Q**ui nouit deū. fide formata charita-
te. v **A**udit nos. acquiescendo doctrinē nostre.
r **Q**ui nō est ex deo nō audit nos. sed magis abhor-
ret doctrinam nostram. v **I**n hoc cognoscimus
spiritum veritatis r spiritum erroris. i. doctorem r di-
scipulum veritatis r doctorem r discipulum erroris falsi

[Marginal notes in a smaller hand, partially illegible]

Johannis. I.

a **Charissimi.** De clarata veritate de verbi incarnati
one hic reuertit ad tractandū de charitate de qua in h
libro principaliter intendit: vtz ex p̄ssu libri: p̄p̄ qd
tractando de alijs intermiscet de charitate: ad quā in
ducit hic quā duplici rōne. prima sumit ex filiatōe dei
quā p̄ charitatē
p̄sequimur: naz
ip̄a diuidit iter
filios regni ⁊ p̄
ditōis: id dicit:
b Diligamus
nos inuicē qm̄
charitas ex deo
est. i. a deo infu
sa est. **c** Et
ois q̄ dili. fra. su
um ex deo naz. ē.
qz charitas ē q̄
dā p̄cipatō di
uine nature in
nobis. **d**

e Et cognoscat.
Hic ponit ratio
scōa q̄ accipit
ex dei cognitōe
quā debem⁹ ap
petere: ⁊ sic hāc
babem⁹ p̄ chari
tate: nam sicut
malicia volūta
tis p̄ habitū vi
ciosum p̄uertit
rationis iudici
um: ita eōuer
so bonitas eius
q̄ est p̄ charita
tē causat i intel
lectu iudiciū re
ctum. p̄ter qd dicit. **j.** Corint. ij. Nialis homo non sa
pit ea que sunt spūs dei: spūalis autē iudicat oia. ⁊ hoc
est quod dicit. **d.** Et cognoscat deū. s. habens charita
tem. **e** Qui nō diligit dilectione charitatiua. **f**
Nō nō. xij. i. notitia meritoria. **g** Qui deus chari
tas est. nō est p̄ hoc intelligendū qd deus sit charitas mo
uens immediate volūtatē humanā ad actū diligendū
sine habitu medio: vt vt sentire m̄ḡ s̄m̄am in. xvij.
di. primi libri: qz sic tolleret ratō telectabilē ab actu dili
gendi: nā habitū p̄ficiens potētā facit actū telectabilē
v. ethic. Deus autē nō pōt esse forma p̄ficiens potētā
volūtatē create: qz sic. s̄m̄atō meriti: naz sic in actu
diligendi volūtas esset t̄m̄o die mota: ⁊ sic non dili
geret liberē nec p̄ p̄ns meriti: deo tenet ab oib⁹ to
ctonibus qz deus mouet ip̄am volūtatē ad actū dilige
di meritorij p̄ habitū charitatis infusum: sicut intelle
ctū ad actū credēdi p̄ habitū fidei. Est igit sic intelligē
dū: **g** Qui deus charitas est. s. increata: sicut ē bo
nitas ⁊ sapia ad cui⁹ cognitōz rectā inclināt charitē ⁊
habitus vt dictū ē supra. Obiectū em̄ hui⁹ cognitōis
nō est verū absolute: sed verū p̄fise se habens appeti
tui rectorō substracta dilectione charitatiua q̄ facit ap
petitū intellectiū rectorū maxime circa deū nō remanet
talis cognitio. **h** In hoc appuit. **Hic** ponit terciā
rō q̄ accipit ex dei imitatōe q̄ est ex dilectōe dei ad nos
i Misit de⁹ filiū suū in mōm. i. in hūanitate assūpra.
k Et viuam⁹ p̄ eū. vita gratie quā infuit nobis: sicut
caput infuit sensum: ⁊ motū mēbris suis. **l** S̄q̄
nam p̄ior ip̄e dilexit nos. diligere. n. ē velle alicui bo
nū. quicqd autē boni nature vel gratie vel glorie in no
bis est vel pōt esse: totū est a deo agente volūtarie.
m Et misit filiū suū p̄ficiatōe. i. hostiā p̄ quā deus
pater nobis p̄ficiatōe redderet. **n** Pro p̄ctis n̄ris.
s. tollendis. ex hoc p̄cludit intentū dicens. **o** Cha
rissimi ⁊c. ⁊ p̄lra. **p** Deū. **Hic** ponit q̄rtā rō q̄ ac

sp̄m̄ erroris. **Charissimi** di
ligam⁹ nos inuicē: qz chari
tas ex deo ē. Et ois q̄ dili
git fratrē suū ex deo nat⁹ est
et cognoscat deū. Qui nō
diligit nō nouit deū: qm̄
de⁹ charitas ē. In hoc ap
paruit charitas dei in nob
qm̄ filiū suū vnigenitū mi
sit de⁹ in mūdū vt viuam⁹
p̄ eū. In hoc est charitas:
nō q̄ nos dilexerim⁹ deum:
s̄ qm̄ ip̄e prior dilexit nos:
et misit filiū suū p̄ficiatō
ne p̄ p̄ctis n̄ris. **Charissi
mi:** ille deus dilexit nos: nos
debem⁹ alterutqz diligere. De
um nemo vidit vnq̄. Si di
ligam⁹ inuicē de⁹ in nobis
manet: et charitas eius in
nobis p̄fecta ē. In hoc co

cipit ex diuina māsiōe in nobis: quā debem⁹ appetere sume.
⁊ hāc facit charitatiua dilectio: nō autē visio q̄ n̄ h̄ in p̄nti
vita: ⁊ h̄ est qd dicit. **p** Deū nemo vidit vnq̄. **Exodi
xxxij.** Nō videbit me hō et viuet. dicit t̄n̄ aug. qz p̄cessus
fuit paulo ⁊ moysi vidē diuiaz eētā: h̄oc fuit in raptu ⁊

gnoscimus qm̄ in eo mane
mus: ⁊ ip̄e in nobis: qm̄ de spi
ritu sancto suo dedit nobis
Et nos vidim⁹ ⁊ testifica
mur: qm̄ p̄ misit filiū suū
saluatōrē mūdī. Quisqz
p̄fessus fuerit qm̄ iesus est
filius dei: deus i eo manet
⁊ ip̄e in deo. Et nos cogno
uim⁹ et credim⁹ charitati
quā h̄z de⁹ in nobis. Deus
charitas est: et q̄ manet in
charitate in deo manet: et
de⁹ in eo. In hoc p̄fecta est
charitas dei nobiscū vt fi
ducia h̄eam⁹ in die iudicij:
qz sic ille ē: ⁊ nos sum⁹ in
hoc mūdō. Timor nō ē in
charitate: s̄ p̄fecta chari
ritas foras mittit timorē:
quonia timor penā habet

trāsitorie ⁊ nō mā
siue: q̄ māsiōe ē
hic sermo vt patet
ex lra. q̄ Si di
ligam⁹ inuicē. cha
ritatiue. **r** De⁹
in nobis manet. si
cut amatū in amā
terque quide man
sio ē aequaliter ex
de cū māsiōe p̄rie
Nā hitus charita
tis nō euacuat ad
ueniente statu p̄rie
s̄ manet ⁊ p̄ficiat: s̄
cognitio vt euacu
at. **s** Et chari
tas ei⁹ in nobis p̄fe
cta est. exponat si
cut s̄. ij. ca. **t**
In h̄ cognoscim⁹
⁊c. exponat vt s̄. in
fine ca. p̄cedentis.
v Et nos vt. Su
pra in p̄n. hui⁹ ca.
tractauit de incar
natōe vbi hic p̄fir
mat dictā de m̄ia
tionē: ⁊ p̄mo facit
p̄positū: sed idu
cit ad dilectionis
actū: vbi. **De** char
ritas est. de m̄ia
tionē h̄o suppositā de incarnatōe vbi p̄firmat p̄ hoc qd cō
uerfat⁹ fuit cū vto incarnato. et opa ei⁹ vidit: ⁊ h̄ ē qd dicit.
v Et nos. ⁊ alij apli. **r** Vidim⁹. viderūt. n. cū būani
tate oculis corp̄alib⁹: et ei⁹ diuinitate ocul⁹ mentalib⁹: nō in
se h̄ in effectibus suis. sicut vt cā in effectu. viderūt. n. cui⁹
facientē miracula v̄tūtē totius n̄e create trāscedētia: et
nō solū oratō sicut alij sci: s̄ etiā ip̄ando tāqz v̄tūtē. p̄ria.
y Et testificamur. de visu dco mo. **y** Qui p̄ misit fi
liū suū. eiusdē nature ⁊ p̄rātē cū eo. **z** Saluatōrē mōi
p̄ suā passiōe in būanitate assumpta: idō p̄cludit: **a**
Quisqz p̄fessus fuerit. corde ⁊ ore p̄fessione charitatiua.
b Qui iesus. hō ver⁹. **c** Est fili⁹ dei. ita qd idē ē suppo
sitū vtiusqz nature. s. diuine ⁊ būane. **d** De⁹ in eo ma
p̄gram. **e** Et nos cognouim⁹. vbi incarnatū mō p̄di
cto. **f** Et credim⁹ charitati quā de⁹ h̄z in nobis. i. ⁊ cre
dim⁹ ip̄m sp̄aliter habitare nobiscū p̄ charitatē. **g** De⁹
charitas ē. **Hic** inducit ad charitatē ⁊ vt maḡ moueat p̄
p̄medat eā: sedo ad eā inuitat: vbi. **Hos** g. Circa p̄mū cō
mēdat eā de trib⁹: p̄mo qz facit nos p̄cipare deitatē: et h̄
est qd dicit. **g** De⁹ char. est. s. increata. **h** Et q̄. ma.
in chari. creata q̄ est quedā p̄cipatio charitatē increate:
q̄ ē deus. **i** In deo mā. sicut p̄cipās in p̄cipato. **k**
Et de⁹ in eo. sicut p̄cipatū in p̄cipate. sedo qz h̄ horozē
futuri iudicij dat securitatē: ⁊ h̄ est qd dicit. **l** In h̄ ē p̄fe
cta cha. dei ⁊c. **Amor.** n. facit p̄fidere de p̄ntia amati: id s̄
dicit. **m** Quia sicut ille ē. s. h̄ faciēs de celo iussit ⁊ inuisi
sit. **n** Et nos sum⁹ in h̄ mō. p̄ amozē ei⁹ amicos ⁊ mi
micos diligēdo: s̄m̄ qd dicit maḡ. v. Diligite inimicos v̄ros
⁊c. et subdit: Et sitis fili⁹ patris v̄ri q̄ in celis ē: q̄ solē ori
ri facit sup̄ ho. ⁊ mā. ⁊ pluit sup̄ iustos ⁊ iniustos. terciō qz
excludit timoris seruilitatē: id dicit. **o** Timor nō ē in
chari. qd intelligit de vili timore ⁊ m̄ḡtū suū est. **p**
S̄ p̄fe. cha. fo. mit. timorē. Charitas autē q̄ciqz excludi
tiorē suū: ⁊ id qd dicit. Charitas p̄fecta ē. i. p̄fecto ch a
ritatē etiā m̄ime h̄z timorē excludē. **q** Qui timor penā

tionē h̄o suppositā de incarnatōe vbi p̄firmat p̄ hoc qd cō
uerfat⁹ fuit cū vto incarnato. et opa ei⁹ vidit: ⁊ h̄ ē qd dicit.
v Et nos. ⁊ alij apli. **r** Vidim⁹. viderūt. n. cū būani
tate oculis corp̄alib⁹: et ei⁹ diuinitate ocul⁹ mentalib⁹: nō in
se h̄ in effectibus suis. sicut vt cā in effectu. viderūt. n. cui⁹
facientē miracula v̄tūtē totius n̄e create trāscedētia: et
nō solū oratō sicut alij sci: s̄ etiā ip̄ando tāqz v̄tūtē. p̄ria.
y Et testificamur. de visu dco mo. **y** Qui p̄ misit fi
liū suū. eiusdē nature ⁊ p̄rātē cū eo. **z** Saluatōrē mōi
p̄ suā passiōe in būanitate assumpta: idō p̄cludit: **a**
Quisqz p̄fessus fuerit. corde ⁊ ore p̄fessione charitatiua.
b Qui iesus. hō ver⁹. **c** Est fili⁹ dei. ita qd idē ē suppo
sitū vtiusqz nature. s. diuine ⁊ būane. **d** De⁹ in eo ma
p̄gram. **e** Et nos cognouim⁹. vbi incarnatū mō p̄di
cto. **f** Et credim⁹ charitati quā de⁹ h̄z in nobis. i. ⁊ cre
dim⁹ ip̄m sp̄aliter habitare nobiscū p̄ charitatē. **g** De⁹
charitas ē. **Hic** inducit ad charitatē ⁊ vt maḡ moueat p̄
p̄medat eā: sedo ad eā inuitat: vbi. **Hos** g. Circa p̄mū cō
mēdat eā de trib⁹: p̄mo qz facit nos p̄cipare deitatē: et h̄
est qd dicit. **g** De⁹ char. est. s. increata. **h** Et q̄. ma.
in chari. creata q̄ est quedā p̄cipatio charitatē increate:
q̄ ē deus. **i** In deo mā. sicut p̄cipās in p̄cipato. **k**
Et de⁹ in eo. sicut p̄cipatū in p̄cipate. sedo qz h̄ horozē
futuri iudicij dat securitatē: ⁊ h̄ est qd dicit. **l** In h̄ ē p̄fe
cta cha. dei ⁊c. **Amor.** n. facit p̄fidere de p̄ntia amati: id s̄
dicit. **m** Quia sicut ille ē. s. h̄ faciēs de celo iussit ⁊ inuisi
sit. **n** Et nos sum⁹ in h̄ mō. p̄ amozē ei⁹ amicos ⁊ mi
micos diligēdo: s̄m̄ qd dicit maḡ. v. Diligite inimicos v̄ros
⁊c. et subdit: Et sitis fili⁹ patris v̄ri q̄ in celis ē: q̄ solē ori
ri facit sup̄ ho. ⁊ mā. ⁊ pluit sup̄ iustos ⁊ iniustos. terciō qz
excludit timoris seruilitatē: id dicit. **o** Timor nō ē in
chari. qd intelligit de vili timore ⁊ m̄ḡtū suū est. **p**
S̄ p̄fe. cha. fo. mit. timorē. Charitas autē q̄ciqz excludi
tiorē suū: ⁊ id qd dicit. Charitas p̄fecta ē. i. p̄fecto ch a
ritatē etiā m̄ime h̄z timorē excludē. **q** Qui timor penā

Epistola

h3. i. timor seruili debet pena: qz facit cauere pctm solum
mō ne puniat nō ppter detestatores vici nec ppter vitan-
dā offensam dei: sicut mlier bñs volūtatē adulterandi ab-
stinet aliqñ timēs a viro puniri. r Qui at timet hoc
mō. s. Nō est pfecti caritate. i. nō h3 caritatē ipñ: p-
ficientē. Alio mo-
do exponit de tio-
re intiali qui facit
cauere pctm ptim
ppter pctā et ptim
ppter offensaz: ta-
men pncipalr pro-
ppter offensaz dei et
hic timor dei inqz-
tus respicit pctāz
sp minuit crescite
caritate. et iō cū dī
timor nō ēi carita-
te: subintelligit p-
fecta. t. Nos
g. Premissa carita-
tis omēdatōe: hic
pñr inducit ad ca-
ritates bñdas. r p-
mo ad caritatē dei
dicens. t. Nos
g. diligam? deum:
qm̄ rē. exponat vt
s. eodē cap. Conse-
quēter inducat ad
caritatē pximi. d. v.

Qui aut timet nō ē pfectus
in caritate. Nos g. diliga-
m? deū: qm̄ de? prior dilexit
nos. Siquis dixerit qm̄ dili-
go deū r frēm suum oderit:
mēdar ē. Qui ei nō diligit
frēm suū quē vidit: r teum
quē nō videt quō p̄r diligē
Et h. mādatum habem? a
deo: vt q diligit teum: dili-
gat r frēm suū. Ca. v.
Om̄iam iesus est xpc: ex
deo natus est. Et om̄is qui
diligit eū q genuit: diligit r

v. Siquis dixerit qm̄ diligo rē. mē-
dar est. qz dilectio pximi includitur in dilectōne dei: r ad
h. inducat rōnem. d. r Qui em̄ nō diligit frēm suum
quē vidit rē. Ad cū intellectum sciendū qz duplr est ali-
quid cā dilectōis: vno mō sicut id qd est rō diligēti et c. h.
mō bonū alicui? est cā diligēdi ipm: nam vñ quocūqz di-
ligit inq̄tum bonū. Alio mō sicut id qd est via quedā ad
acquirēdū dilectōez: r hoc mō visio alicui? est cā dilectio
nis ei? nō tñ sic qz ea rōne sit diligibile: qz ē visibilē: sed qz
p̄ visionem bñm̄ ducit quis ad dilectōez ei? igit nō opor-
tet qz illud qd est magis visibile sit magis diligibile vl qd
magis diligit s. bñ est illud qd pri? nobis occurrit ad di-
ligēdū: r hoc modo arguit apls: qz pxim? eo q est ma-
gis nobis cognit? occurrit magis nobis diligēdū: ppter
qd si aliqz pximū nō diligit argui pōt qz deū nō diligit: n̄
qz pxim? sit mag? diligēdū: s. qz nobis h. occurrit diligēdū
vt dictū est. An dicit greg. omel. xxvii. Et his q animus
nouit surgit ad incognita q nō nouit: vt p hoc q fat no-
tū diligere dicit incognita amare r dilige: r sic intelligit
qd dī bic. r Qui em̄ nō diligit fra. su. quem vi. r sic oc-
currit sibi prio diligēdū rōne similitudinis in sp̄. Et c. xiiij.
Qm̄e aial diligit sibi sile rē. y Deū quē nō videt. r sic
primo nō occurrit diligēdū. 3 Quō pōt diligere qsi
diceret nō est pbabile: qz dilectio pximi est quedā via ad
dilectōē dei: nō tñ sequit ppter h. q sit maior: vel pfecti-
or: s. magis eōuerso: nā illud qd ē pri? in via generatiōis
est poster? ordinē pfectōis: sicut p3 de pueritia r statu vi-
nli. 3 Et h. mādatū bēmus a deo. Mat. xxij. vbi pce-
ptū de dilectōne pximi p̄iungit mādato de dilectōne dei.
In ca. iij. vbi dī in postill. Qm̄ de caritate. Nō ē p h.
intelligēdā qz dī sit caritas mouēs immediate volūtatē.

Quāuis rōnes quas tangit postill. ad ostendendū
q nō est intelligēdū deū esse caritatē mouentem
immediate volūtatē ad actū diligēdi merito-
um sine aliq̄ habitu medio sint efficaces: r cōiter a doctoz
bus teneant. Tamen videndū est quid dicendū sit ad au-
toritates sanctorū precipue augustini ex quibus videtur
qz deus est illa dilectio qua homo diligit pximū: vt in. viij
de trini. dicit r in. xv. de trini. qz ita dictū est. De caritate
sicut dī. De spūs est: s. manifestatū est qz de centialr dicitur
spūs: g. r caritas ē ipē de centialr. Ad qz auctes respō-
dēdū est fm̄ scrm̄ tbo. scda scde. q. xxij. art. ij. r h. sic p̄mi

argumenti: qz ip̄a essentia diuina caritas est: sicut et
sapia est r sicut bonitas est: vñ sicut boni dicūt bonita-
te qz deus est r sapientes sapia qz deus: qz bonitas qz fo-
maliter boni sumus ē p̄cipatio qdā diuine bonitatē
r sapia qz formaliter sapientes sumus: ē p̄cipatio diuine

eū q nat? ē ex eo. In b. cog-
scimus: qm̄ diligit? natos
dei cū deū diligit? r man-
data ei? faciam? Hec ē ei ca-
ritas dei? vt mādata ei? cu-
stodiam? r mādata ei? gra-
tia nō sunt. Qm̄ om̄e qd
natū est ex deo vincit mōm
r hec ē victoria que vincit
mundū: fides nra. Quis
est at q vincit mūdū: nisi q
credit quomā iesus est filius
dei? Hic est qui uenit p a-
quā r et sāguis? iesus chri-
stus. Non in aqua solum

sapie: ita etiam
caritas qz for a
liter diligit? p-
rimū ē p̄cipa-
tio quedā diuine
charitatē. Hic
em̄ mod? loqn-
di sicut? ē apd
platonicos: qz
doctrinis augu-
fuit imbut? qd
qdā nō aduer-
tēs ex his
sumpsērūt occa-
siones erradi. h.
ille. Ca. v.

Quoniam
credere
hec est
tercia ps princ-
palis tractatus
huius ep̄le: in q
tractat. b. Job.
de cēna vbi cōna
natiōe. Et diu-

dit in duas partes qz primo continuat se p̄dictis im-
mediate de dilectione pximi. scdo tractat de emanati-
one vbi dicit. Hec est victoria. Circa primū dicit: a
Dis qz credit. Fide caritate formata. b. Qm̄ ie-
sus nazaren? c. Est xps. in lege r p̄bet p̄missus
d. Et deo nat? est. r regnatiōe baptismalem e
Et ois q diligit eū q genuit. i. deū q fideles suos filios
fecit: f. Diligit et eum qui natus est ex deo. f. quem
cumqz fidelē aliter nō diligeret sufficienter deū nisi eū
eo diligeret membra eius. ideo subdit: g. In hoc
cogno. qm̄ dili. na. dei cum deū diligit? nam dilectio
dei includit dilectionez pximi: vt dictum est: sed quia
amor dei nō est oculos operat em̄ magna si est: vt di-
cit Grego. homel. xx. ideo subdit: h. Et mandata
ei? faciamus. p̄batō. n. dilectionis exhibitio est operi
i. Hec est enim caritas dei. i. hoc erigit dei caritas.
k. Et man. eius custodiamus. corde retinēdo r ope
adplēdo. Et ne aliqz se excus. p̄ difficultate h. remo-
uet. d. l. Et mandata eius gra. nō sunt. l. amāt: nā
illa que de natura sui dura sunt et aspera: amor dei et
spes premij facit leuiā ideo subdit: m. Quoniam
om̄e qd natū est ex deo. p. fidē caritate formata. n.
Vincit mūdum. i. tentationes dyaboli mūdi r p̄secu-
tiones. o. Et hec. Posita p̄tinuatione dicta de dile-
ctione pximi hic p̄nter determinat de emanatione ver-
bi: r primo ponitur determinatiō: scdo determinatio-
nis manifestatiō: ubi. Et spūs est. tercio manifestatiōis
intentiō: ubi. Et hoc est testimonij. Circa primū p̄tin-
uando se ad h. qd dicitur immediate: d. qd natuz ē ex
deo vincit mōm. oñdit qd sit illud qd facit vincere. dī.
o. Et hec est victoria q vincit mūdū. i. facit vincere
p. Fides nra. de vbo dei: nō subdit. q. Quis ē au-
tem q vincit mūdū. nisi q credit. fide formata. r. Qm̄
iesus est fili? dei. naturalis. r p̄ oīs eiusde nature cū eo
nō idēitate specifica: qz nat? a diuina nō ē diuisibilē sicut
hūana: s. idēitate nūerali distinet? tñ i p̄sona: qz nat? a
nō patit nec rō qz gignit? r genit? ab eo sunt vñ i sup-
posito. s. Hic ē. f. dei fili? et nalis a p̄e genit? t.
Qui v. in mōm. ad nos saluādū. v. Per aquā ba-
ptismalē: qz p tactum sive sacratissime carnis in bap-
tismo dedit vim regeneratiuā aquis.
r. Et sanguinē. effusum in p̄ccatū. nōstre salutis.
y. Iesus christus. verus hō verus deus. 3. Non

Johannis. I.

in aqua solū. sicut iohānes bap. cui? baptism? solū lau-
uabat corpa: sūo auferet at pctā: sicut facit baptism?
chrīsti. a Sed in aqua ⁊ sanguine. i. in baptismo ⁊
tūtem regeneratiuā bñtē: ⁊ sanguine ad infinitas aias
si essent redimēdas sufficienter. b Et spūs est. Dic
pñr ponit dicte
determinatiōis
manifestatio: et
est quadruplex
nō tñ pñunt b
fm ordinē tps
vna fuit p spū
tūsancti missio
nem sup aplos
in signo visibili
in testimonium
q̄ iesus ad dex-
terā pñs glori-
ficatus est eius
naturalis filius
vñ? cū ipō deus
⁊ de hoc testio-
nio p̄dicit salua-
tor Joban. xv.
Cū autē uenerit
pachylus quez
ego mittam vo-
bis a patre spi-
ritū ueritatis q̄
a patre p̄cedit:
ille testimonium
p̄bibeat de me
⁊ hoc est qd̄ di-
atur: b Et
spūs. f. sanctus. c Et qui testificatur. cui? testimo-
nium nō pōt esse falsum. d Qm̄ ch̄ristus est ueritas
i. dei pñs filius q̄ p̄cedit a patre p̄ modū intellectus: et
sic est ei? uerbu? idē em̄ est uerbu? ⁊ filius: p̄ter hoc il-
la que p̄tinēt ad intellectum ut ueritas ⁊ sapia ⁊ bñōi
appropriant filio in diuinis. e Qm̄ tres sunt. hic
ponit scda manifestatio q̄ est p̄ aptam uisionē: nā ipa
beā trinitas manifestat se beatis q̄tum ad psonaz di-
stinctionē: ⁊ uerbi emanatiōē a patre: et spūs. ab utro-
q̄. et hoc est qd̄ d̄r: e Qm̄ tres sunt qui testimonium
dant in celo. ueritatē manifestando: nā testimonium
uere dare est ueritatē manifestare. f Pater. ingeni-
tus. g Uerbu?. ab eo genitū. h Et spūs sanctus. p
cedens a patre ⁊ uo. i Et bi tres unū sunt. in eētia
⁊ sic unus deus sup oia glōsus. k Et tres sunt. hic
ponit tertia manifestatio q̄ ēp̄ ch̄risti passiōē. in qua
aia ch̄risti fuit a corpe sepata: ⁊ a corpe mortuo fluxerit
sanguis ⁊ aqua: Job. xix. dicit igit. k Et tres sunt
qui testimonium dant in terra. ueritates filij dei manife-
stando. l Spūs. i. aia xp̄i: in qua ad lymbū patz de-
scendit ⁊ eis se manifestauit: ostēdendo suā ueritatē ⁊ pa-
ternalē p̄prietatē: et tūc. n. deus clare uiderūt. p̄ter qd̄
dñs dixit latroni Luce. xxij. Hodie mecum eris in para-
diso. m Aqua ⁊ sanguis. q̄ ueritatē manifestant
in ecclie sacramētis bñtibus efficacā ex ip̄is: q̄ qdē sa-
cramēta p̄ferunt in fide ⁊ p̄fessioē trinitatis. n Et
bi tres unū sunt. qz p̄ueniūt in assertionē vni? ueritatē.
o Si testimonium. h̄c ponit q̄ta manifestatiō q̄ fuit
p̄ sensibile uocē: nā in baptismo xp̄i: ⁊ et r̄āfiguratiō-
ne audita fuit uox sensibilis p̄is dicent? de ipō: Hic ē
filius meus dilect? hic singularē d̄i p̄ hoc ostendens qz
ip̄e solus est eius naturalis filius: et p̄ q̄m̄ vnus cū ipō i
natura ⁊ p̄sona distinctus: ceteri uo q̄ plurificāt se ei?
filij adoptiui. d̄i. g. o Si testimonium hominū accipim?
accipit hic si. p qz: nā testimonium hominū accipim?
sufficiens in rebus hūanis. p Testimonium dei ma-
est. i. certius: nam ei nō pōt subesse falsum: sicut subesse
poteit testimonio hominū. et p̄sequens est magis cre-
dibile in rebus diuinis q̄ testimonium hominū in hū-

manis. q Qm̄ testificatus est de filio suo. in transfigu-
ratione ⁊ baptismo ut p̄dictū est. r Qui cre. in fil. dei
ba. testi. dei in se. i. effectu illi? testimonij. s Qui non
cre. filio. doctrine eius accedendo. t Mendacē facit
cū. f. deū patre q̄ dixit testificando: Hic est filius me? dile-
ct?. ⁊ adiūxit sp̄m
audite. ut habetur
Matb. xvij. iō sub
dif. y Quia n̄
cre. in testimonio.
⁊ p̄ter ex dictis. ⁊
Et hoc est. Hic p̄n-
ponit p̄dicte mani-
festatiōis intentō
et primo ex pte dei
testificantis. scdo
ex pte iohānis scri-
bentis: ibi. Hic scri-
bo uobis. Circa p̄-
mū sciendū qz p̄e-
dicte manifestatio-
nis intentio ex pte
dei est: qz boies p̄ h̄
p̄sequat̄ eternā ui-
tā: ⁊ hoc est qd̄ d̄r:

um: quoniam uita eternam
dedit nobis de? ⁊ hec uita
in filio eius est. Qui habz
filij dei? habet uitā: qui n̄
habet filij dei? uitam non
h̄. Describo uobis ut sci-
atis qm̄ uitā hētis eternā:
qz creditis in noie filij dei.
Et hec est fiducia quā ha-
bem? ad deū: qz qd̄cūqz pe-
tierim? fm uoluntate eius
audiat nos. Et scim? qz au-
dit nos: qd̄cūqz petierimus.
Scimus qm̄ habemus pe-
titiōes q̄s postulam? ab eo
Qui scit fr̄es suū peccare
p̄cū n̄ ad mortē: petat ⁊ et
dabit ei uita peccati nō ad

Et hoc est testi-
monium. i. intentio
eius siue finis. y
Qm̄ uita eternā de-
dit nob? de?. Si. n.
accipiat uita bea-
ta formaliter q̄ est
uisio ⁊ fructio diuini

Et hoc est testi-
monium. i. intentio
eius siue finis. y
Qm̄ uita eternā de-
dit nob? de?. Si. n.
accipiat uita bea-
ta formaliter q̄ est
uisio ⁊ fructio diuini

na: sic dedit eā in p̄nti in spe ⁊ in futuro in re: ⁊ de p̄nti illis
qui iā sunt in beatitudine. Si autem accipiat uita beata
obiectiue: sic dei filius rōne ueritatis est ipa uisio beā p̄in-
cipaliter: in cui? aspectu beati reficiūt interioris. ⁊ rōne hu-
manitatis scdo: in cuius aspectu reficiunt exterioris. si-
cut dicit aug. sup iob. Et sic quodam modo dedit nobis filij
suū uerū deū ⁊ uerū hominē: deo subdit: ⁊ Et hec ui-
ta in filio suo est. f. obiectiue. a Qui h̄z filij dei. p̄ fide
charitate formatā. b Habet uitā. f. bñam in spe: et si
habet filium p̄ uisionē ⁊ fructiōē habet eam in re. c
Qui nō h̄z filij dei. hoc modo uel illo: d Uita nō ha-
bet. p̄silitate: quia sicut affirmatio sequit̄ ad affirmationē
ita negatio ad negationē. e Describo. Hic p̄nter po-
nit intentio iohannis scribentis: et primo q̄m̄ ad bonū
habendū: scdo q̄m̄ ad iam habitū: ibi. Scim? qz. prima in
duas. fm duplex bonū p̄sequendū: scdo ibi. Et hic est. Cir-
ca primū sciendū qz uoluntas bñi iohannis p̄formis erat
uoluntati dei testificantis: et: d̄ intēdebat qz illi q̄b? scribe-
bat p̄ hoc uita beatā p̄sequerēt: ideo dicit. e Descri-
bo de. qz creditis. fide p̄ dilectionē opante. f In nomi-
ne filij dei. si tñ p̄seueratis. g Et hec est fiducia. Hic po-
nit scdm̄ bonū cōsequendū. s. orōnū suaz effectuz: ⁊ p̄tio il-
lud ponit: scdo circa hoc quā dā distinctionē facit: ibi. Qui
scit. Circa primū dicit: g Et hec est fiducia quā habe-
mus ad deū. f. ad dei filij. h Quia qd̄cūqz petierimus
fm uoluntate eius. f. beneplaciti. i Audit nos. non ta-
men semp̄ statim: scdo tempore p̄petenti. k Et scimus
qz audit nos quicquid petierimus. quod ē intelligendū
qm̄ petitiō est pia p̄ se ⁊ p̄seuerans. bis enim p̄currentib?
semp̄ exaudit. et sic est intelligendū qd̄ sub dif. l
Scimus de. quia repetitiō est eiusdē ad maiorem assertio-
nem. m Qui scit. Hic p̄sequenter circa petitiōē pro
peccatoribus facit quā dā distinctionē dicens: n
Qui scit fr̄em suū peccare peccati nō ad mortē. id est ex-
cludendo impēnētā finalem: quia quis moritur: et in pec-
cato mortali peccat. n Petat orando. pro eo. o
Et dabitur ei uita. f. gratie: qz talis peccator in gr̄a mortie
tur de quo hoc scit. tñ qz sit pctōr non ad mortem sciri nō
poteit nisi p̄ diuinam reuelationem.

Epistola

p. Est pctm ad mortem, s. finalis impenitentia qua quis in pcto mortali morit. q. No p illo dico vt roget qs. qz no e orandū p damnatis. Et si ipō viuēte sciret qz esset peccatis filr no esset. p eo orandū vt pena eterna euaderet. put dicunt aliqui. Posset tñ orari p eo vt min⁹ pec caret: 7 per p̄s minus puniret in inferno: sed qz hoc ne scit qz libet peccator q̄diu viuit potest redire ad gratia: iō p oibus peccatorib⁹ adhuc viuentibus est orandū. r. Dis iniquitas. i. transgressio diuinoꝝ peccatorū que cōtinēt equitatē iusticie. s. Peccatus est. mortale. t. Est pctm ad mortē si quis in eo pseueret vsqz ad finē vite in diuine. v. Scimus. hic ponit intēto bti ioh. circa bonū iam habitū: et est duplex: scdm p̄m̄ ibi. Et scimus. Ingentis vō beati iohis est asscurac filios dei p adoptionē d̄ vitatiōe pcti mortalis. si voluerint p donum gratie: qd iam habent. ido dicit: v. Scimus q omnis qui natus est ex deo. per gratiam baptismalem. r. Non peccat. q̄diu in ea stat. et intelligit de peccato mortali quod nō pot stare cum gratia. y. Sed generatio dei. i. ipa gratia p qua p̄stituit in q̄daz esse diuino supnaturali. z. Conseruat eū. qntū est de se a. Et malignus nō tanget eū. inducendo ad mortale peccatus nisi voluntarie declinet a statu gratie subiūciendo se maligno: p pctm mortale ex liberi arbitrii defectibilitate. b. Scimus qm̄ ex deo sumus. Hoc referat ad aplos q̄ erant in gratia pfirmitate: et de hoc p reuelationē certificati: istud poterant scire p certitudine. Si autē referat ad alios iustos est p̄abile p̄ictura sicut dictū est supra. c. Et mūdus totus. i. boies in delectabilibus mundi finem suū ponentes. d. In maligno. s. in malo igne concupiscentie: Positus est. f. Scimus: hic ponit secundum bonū habitū. s. dei cognitio cū dicit: f. Et scimus qm̄ filius dei venit. in mūdū. g. Et dedit nobis sensū vt cognoscamus verū deū. hoc. n. dedit aplis qm̄ apuit illis sensum vt intelligerēt scripturas: Lu. vlt. Alijs at fide libus dat sensum cognoscendi deū p fidē: quā habens scit se habere illā: saltē illā q̄ est ex auditu quīs nesciat se b̄re charitate. h. Et simus in vero filio eius. ei a thercis p fidem. Apli vō cognouerūt se ec in eo p fidē charitate formatā et hoc est certitudinaliter: alijs vō iusti p̄icturaliter. i. Hic est verus deus. s. filius q̄ est vn⁹ cū patre in hoc exaudif̄ error oim negantiū xpi veram veritatē. k. Vita eterna. s. obiectiue vt p̄dictum est eo. ca. vlti. dicit. l. Filioli custo. vos a simulacris. i. a cultu idolatrie: p hoc insinuans qz diligenter studeant in cultu vni⁹ veri dei inseparabiliter pmanere. Amē. hoc dicit ad p̄cedentiū pfirmitationē. In ca. v. vbi d̄ in postil. Qm̄ oē qd natum est ex deo.

mortē. p. Est pctm ad mortem nō p illo dico vt roget qs. Dis iūctas pctm ē: 7 ē peccatū ad mortē. Scim⁹: q̄a oīs qui natus est ex deo nō peccat. h. generatō dei p̄seuat eū: 7 malign⁹ nō tāget eū. Scimus qm̄ ex deo sumus: 7 mūd⁹ tot⁹ in maligno positus est. Et scimus qm̄ filius dei venit et dedit nobis sensum vt cognoscamus deū verū: et simus in vero filio eius. Hic est ver⁹ deus et vita eterna. Filio: li: custo dite vos a simlacris.

Explic̄ ep̄la b̄ti iohi apli. j. Incipit argumentum in

ep̄lam eiusdem secundam. Sed adeo ad sc̄tām fēminā scribit: vt eandē dñam nō dubitet lris appellare: eiusdēqz filijs testimonij q̄ ambulent in veritate perhibet. Explic̄it argumētū. Incipit ep̄la b̄ti iohis apli. j. Caplm. j. Senior: electe domine: natis ei⁹ q̄s ego diligo in veritate: 7 non ego solus sed et omnes qui cognouerunt veritates propter veritates que permanet in vobis: 7 vobiscū erit in eternū. Sit vobiscū

gna. et p alia dicitur vinci mundus. Ad qd sciendū q̄ antiqui. i. patres sub veteri te. exntes: p fides vincebat regna sicut moyses egyptu: ioseph chananeam: dauid idumeā: et b̄mōi que sunt regna p̄cularia: et hoc p̄t̄ in historijs vt. te. s. sancti sub no. te. in primitiua ecclesia exntes: nō sō lū p fidē vicerūt regna sed etiā mundū: et iō de eis dicit: Hec ē victoria q̄ vincit mundum si des nostra. Lu. ius rō est nazilē iustus q̄ tormenta mūdū vsqz ad mortē patiendo immobiler in fide manet: non solum vni⁹ regnū vel plura regna vincit sed mundū: 7 natis ei⁹ q̄s ego diligo in veritate: 7 non ego solus sed et omnes qui cognouerunt veritates propter veritates que permanet in vobis: 7 vobiscū erit in eternū. Sit vobiscū

ep̄lam eiusdem secundam.

Q. Sed adeo ad sc̄tām fēminā scribit: vt eandē dñam nō dubitet lris appellare: eiusdēqz filijs testimonij q̄ ambulent in veritate perhibet.

Explic̄it argumētū. Incipit ep̄la b̄ti iohis apli. j.

Caplm. j. Senior: electe domine: natis ei⁹ q̄s ego diligo in veritate: 7 non ego solus sed et omnes qui cognouerunt veritates propter veritates que permanet in vobis: 7 vobiscū erit in eternū. Sit vobiscū

oia que mūdus p̄ illos posset facere: iurta illud Lu. xij. Ne terreamini ab illis q̄ occidūt corpus 7 post hoc nō habent amplius qd faciāt. Antiq̄ tñ qui b̄mōi doctrinam nō habuerūt explicatā vō nec exemplo ex p̄tam: licet p fidem vicerūt regna aliqua vt dicitur est: nō tamē mūdū per hoc vicerunt: qz forte viceret q̄ si plura regna fuissent p̄gregata p̄tra eos non potuissent ea vincere sicut illa pauca vicerunt. vnde notanter dicit de illis q̄ per fidem vicerunt regna nō mūdus. de nouis vō dicitur: Hec est victoria que vincit mūdus si des nostra. 7 de ista materia vide plenius in additiōe supra dicta ad bebr. rj.

Epistola Iohannis secunda. Caplm. j.

Senior: electe domine. Postq̄ beatus Iohannes in epistola prima instruit fides generaliter: hic p̄nter in duabus epistolis instruit aliquas p̄sonas sp̄aliter. Diuidit autē hec ep̄la in tres p̄ces. s. salutatiōem p̄secutionem et conclusionē: sc̄da ibi: Gauius sum. terciā ibi: Plura habens scribere. In prima parte notat primo p̄sona salutans: cum dicit: a Senior. 7 hoc rōne etatis p̄eete 7 status seu officij. illi. n. qui tūc regēbant ecclesias senes vel seniores dicebant rōne discretiōis 7 maturitatis in moribus: in rectorēs vō ecclesiarū qui tunc erant in asia: vōbes erat principali or: iō dicit hic: Senior. secūdo notant p̄sona salutate: cū dicitur. b. Electe dñe et natis eius. erat em̄ magna et nobilis domina nomine electa habens plē 7 familiā fidelem 7 ministros ecclesie sustentabat. c. Quos ego diligo in veritate. i. charitatiua dilectione absqz fallacia et simulatione. d. Et nō ego sol⁹ s̄ et omis q̄ cognouerūt veritatē. i. omnes fideles q̄ cognouerūt xpm̄ q̄ est ipa veritas. e. Propter veritatē. s. si dei et bone vite. f. Que p̄manet in vobis. p̄ grām. g. Et vobiscū erit in eternū. p̄ gloriā q̄ est grā p̄summata. terciō ponit optata bona: cū d̄: h. Sit vobiscū gratia. iustificans. i. Discricordia. p̄tia peccatis p̄teritis debitam relaxas. k. Pax. i. cetera